

KIR. KÖZJEGYZŐK KÖZLÖNYE

Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára

Főszerkesztő :

FEKETE LÁSZLÓ Dr.
budapesti kir. közjegyző.

Felelős szerkesztő :

SZEMERJAY-PETRÁN TIBOR Dr.
budapesti kir. közjegyző.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Thököly-út 95. Telefon: 97-0-69.

A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egyletének postatakarékpénztári csekk számlája : 41.951.

Lázár Ferenc dr. a budapesti kamara új elnöke.

A kamara közgyűlése.

A magyar közjegyzői szervezetek egyik legelőkelőbb és legjelentősebb pozíciója, a budapesti közjegyzői kamara elnöki állása került a kamara március 19. napján megtartott közgyűlésén betöltésre. A fájdalmas megilletődéssel tudomásulvett, élénken érzett veszteség, amely a kamarát volt kiváló elnöke, *Janits Imre* dr. elhalálásával érte, a kamara tagjait komoly megfontolásra készítette abban a nemcsak a budapesti kamara, de az egész magyar közjegyzői kar sorsára nézve nagy jelentőséggel bíró kérdésben, hogy kit ültessen néhai *Janits Imre* elárvult örökébe. Az a nemes gondolkodás és puritán erkölcsi felfogástól vezetett bölcs irányítás, amellyel néhai *Janits Imre* a kamara ügyeit hosszú éveken át vezette s különösen a magyar közjegyzői kar súlyos helyzete, a minden tekintetben megfelelő utód kérdését kiemelkedő fontosságra emelte.

A budapesti kamara tagjainak bölcsesége ebben a nagyfontosságú kérdésben igen szerencsés választást tett, amikor a kamara élére egyhangú szavazattal *Lázár Ferenc* dr. budapesti kir. közjegyzőt, az orsz. egyesület elnökét, a felsőház tagját állította. A tett-készségben, a tenni akarásban és tudásban fiatalos lelkesedéstől

Lázár Ferenc dr. a budapesti kamara új elnöke.

A kamara közgyűlése.

Közlemények :

A beszélő tények.

Kinevezések és áthelyezések.

Mussolini üdvözlése egy magyar közjegyzőnek.

Megszüntetett közjegyzői állás.

A nyugdíjintézet közleményei.

Reflexiók egy lemondáshoz.

A budapesti kamara társasvacsorája.

Az 5100/1931. M. E. rendelet ominózus 61 §-a.

Telman Sándor dr. „Örökösödési eljárás” című könyvének II. kiadása.

Az örökösödési ügyekben kibocsátott idézések külföldön kézbesítésének egyszerűsítése.

A magánmunkálkodó községi jegyzők.

Az életbiztosítási összeg, mint tárgyalási díjatalány alap.

A kir. közjegyzőhelyettesek országos egyesületének közleményei.

Az Országos Magánbetegsegélyező Egyesület felhívása.

Helyreigazítások.

Rendeleték.

Jogi és illetékügyi irodalmi szemle.

Joggyakorlat.

Szerkesztői üzenet.

vezetett, kiváló szellemi, jellembeli és erkölcsi tulajdonokkal rendelkező, mindezekmellett a vezetésre különleges hivatottsággal megáldott s a kar általános rokonszenvének örvendő új elnök működése elé a budapesti kamara és az egész magyar közjegyzői kar a legszebb és legjogosultabb reményekkel nézhet. Elnöki működéséhez a közjegyzői kar indokolt bizalmat előlegezhet, mert az egyéni hivatottságtól eltekintve is, olyan ember veszi kezébe a budapesti kamara irányítását, aki a kar súlyos helyzetét alaposan ismeri, aki a bajokon segíteni talán a legtöbbet tud s aki a kamara működését a kar stabilitása s az intézmény kívánatos fejlesztése iránt való munkásságba megfelelő súllyal beilleszteni képes lesz.

Nagy megnyugvással és örömmel veszi tudomásul a kar azt is, hogy Lázár Ferenc mellett, mint első segítő és munkatársa ott maradt *Holitscher Szigfrid dr.*, mint elnökhelyettes, aki a karnak egyik legértékesebb, igen nagy gyakorlati és elméleti tudással és igen komoly és bölcs judiciummal rendelkező kiváló tagja s hogy a szintén hosszú éveken át érdemes munkásságot kifejtett *Lipcsey Péter dr.* titkár visszavonulása következtében, az újonnan megválasztott titkár *Barcs Ernő dr.* személyében a fiatalabb közjegyzői generáció egyik igen rokonszenves, szorgalmas, agilis és kiváló képzettségű tagja lesz a kamara adminisztratív ügyeinek bizonyára munkás és lelkes vezetője. A szerencsésen megválasztott tisztikar és a friss erőkkel kiegészített választmány remélhetőleg eleven lendületet és általános közjegyzői nézőpontból is komoly súlyt és jelentőséget fog adni a budapesti kamara működésének.

A közgyűlésről különben az alábbi részletes tudósításunk számol be:

A közgyűlésen jelen voltak: Balassa Lajos dr., Barcs Béla dr., Barcs Ernő dr., Bathó Kálmán dr., Benkő Lajos dr., Cholnoky Imre dr., Csák Szilárd dr., Csiky Ödön dr., Csomasz Béla dr., Fabinyi Leó dr., Fekete László dr., Fésüs György dr., Haller Károly dr., Hedry Aladár dr., Holitscher Szigfrid dr., Horváth Kamilló dr., Horváth Károly dr., Hulin Gábor dr., Joannovits Jenő dr., Kenderessy János dr., Kepes János dr., Kiss József dr., Kováts Nagy Sándor dr., Körössy Bertalan dr., Lázár Ferenc dr., Lehotzky Antal dr., Lénárt Dezső dr., Lipcsey Péter dr., Lukács

Izsó dr., Markó István dr., Meixner László dr., Mike Lajos dr., Ónody Kálmán dr., Pekker Emil dr., vitéz Pesthy János dr., Richter Richárd dr., Rónay Tibor dr., Sárközy Sándor dr., Szemerjay-Petrán Tibor dr., Szécsi Ferenc dr., Sziller Péter dr., Szily János dr., Teöke Béla dr., Wagner Béla dr., Warga Benjámín dr.

A közgyűlést *Holitscher Szigfrid dr.* kamarai elnökhelyettes vezette s azt a következő beszéddel nyitotta meg:

„A sors akaratából ezuttal immár harmadizben hárult reám az a kötelesség, hogy a kamara közgyűlését a helyettesítés szerepében vezessem. Az elmúlt kamarai év eseményeire való visszatekintés az előterjesztendő titkári jelentés feladata. Még kevésbbé érzem magamat hivatottnak arra, hogy a jövőbe vetve pillantást, a reánk váró feladatokat vázoljam, mert programot adni az lesz hivatva, akit a közgyűlés bizalma a kamara vezetőjéül kiválaszt és akinek az elnöki tisztet még ezen a közgyűlésen át fogom adni. Én tehát az ez évi elnöki megnyitót egyedül annak akarom szentelni, hogy egy reám háruló szomorú kötelesség teljesítésével felidézzem Önök előtt annak a férfiúnak emlékét, akit hosszú éveken át ezen a helyen láttunk és akit most először kell itt nélkülöznünk. Janits Imre boldogult elnökünk vonzó egyénisége még frissen él mindnyájunk emlékezetében, az ő nemes felfogása az intézményünket érdeklő dolgokról maradandó példaként fog előttünk lebegni és ha rajta kívül eső okokból az uralkodó viszonyok kényszerítő erejénél fogva nem is fűződnek elnökségéhez nagyobb alkotások intézményünk kiépítésében és fejlesztésében, mindenesetre elválaszthatatlan lesz nevétől a közjegyzői karhoz egyedül méltó annak a magasabb erkölcsi színvonalnak megóvására való törekvés, melyet nemes hagyományként elődeitől átvett és csorbitatlanul hagyott hátra. Ezt a munkáját utódjának vezetése alatt folytassuk ott, ahol ő elhagyta! Indítványozom, hogy Janits Imre elvesztése felett érzett mély gyászunknak a mai ülés jegyzőkönyvében adjunk kifejezést.“

A közgyűlés az elnöki előterjesztésnek megfelelően egyhangúlag elhatározta, hogy a budapesti kamara elhalt kiváló elnökének, a puritán magyar közjegyző, a nemes ember s a minden vonatkozásban előzékeny és megértő kartárs emlékét a közgyűlés jegyzőkönyvében megörökíti. Az elnök a határozat kihirdetése után a közgyűlés jegyzőkönyvének vezetésére *Joannovits Jenő dr.* kamarai

helyettes titkárt, annak hitelesítésére pedig *Cholnoky Imre dr.* és *Rónay Tibor dr.* kir. közjegyzőket kérte fel, ugyancsak a most nevezetteket a szavazatszedő küldöttség tagjaiul is, míg annak elnökül *Kováts Nagy Sándor dr.* közjegyzőt.

A kamara évi jelentését az azt nagy gonddal egybeállító *Lipcsey Péter dr.* kamarai titkár terjesztette elő. A jelentés bevezető részében a kamara elnökét a következő szavakkal parentálja el:

„Fájdalmas csapás érte kamaránkat a mindnyájunk által nagyrabecsült és szeretett elnökünknek, dr. klopodiai Janits Imre kormányfőtanácsos, budapesti kir. közjegyzőnek 1933. évi február hó 3-án bekövetkezett halálával. Ravatalára koszorút helyeztünk, gyászoló családjának részvétünket nyilvánítottuk. Elnök helyettesünk dr. Holitscher Szigfrid és dr. Lázár Ferenc, a kir. közjegyzők országos egyesületének elnöke búcsuzott el a temetésen. Drága halottunk jószágos lelke mindenkor a békét kereste és meg is teremtette. Szíve a hazáért dobogott és nagy szeretettel ölelte át kartársait. Országgyűlési képviselők régi, úri gárdájából jött közénk. Halkan, szerényen, úri fellépéssel, nem törtetett soha, inkább a hátsó sorokban helyezkedett el, de nem lehetett őt észre nem venni. És amikor Charmant Oszkár dr., felejthetetlen elnökünk meghalt, mindannyiunk tekintete reászegeződött és egyhangú lelkesedéssel választottuk meg a kamara elnökévé, tettük meg a közjegyzői kar vezérévé. És nem csalódtunk. Nobilis, úri gondolkodása az átlag emberek fölé helyezte és szívjósága kiáradt egész lényéből és ez e jószág fogadta, de boldogította és ölelte körül minden kartársát. Felejthetetlen az a sok jó cselekedet, amiben kartársait, azok özvegyét és árváját segítette. Jó ember volt. Ma, ebben az önző és mindenáron előre törtetni akaró és törtető tömeg közt csak néző volt, de mikor cselekedni kellett, akkor első. A jó ember jutalmát nem adhatja meg földi kincs. De amikor koporsóját körülálltuk mi gyászolók, akkor látszott, hogy jó embert milyen sokan siratjuk. És amikor kezeinket imára kulcsoltuk össze, a mi imánk szavával együtt röpült Janits Imre lelke felfelé az égbe, az Istenhez. Áldott legyen az emléke. Örizzük meg s örökítsük meg jegyzőkönyvünkben“.

Majd a legkiválóbb magyar államférfiú, a nemrégiben elhalt Apponyi Albert gróf emlékének szenteli a jelentés a következő sorokat:

„Óriás csapás Hazánkra egyik legnagyobb fiának, gróf Apponyi

Albertnek halála. Patriarkai kort ért. Öreg kora dacára, fiatal volt. Fiatal tüzzel, harcos elszántsággal küzdött Magyarország igazságáért. És hallotta hatalmas és zengő szavát az antant, hogy beleszilaljon a szívükbe, megmozgassa lelkiismeretüket, hogy azt a földet hasogatták szét s azt a népet dobták oda martalóc szomszédok prédájául, ahol a magyar ember keze munkáját jutalmazza meg a magyar föld, ahol acélosabb a búza, tüzesebb a bor, ahol a léleknek szárnya van s ahol Isten olyan magyar embert ad a magyarnak, de az egész világnak, mint Apponyi Albert. Kamaránk február havi választmányi ülésén dr. Holitscher Szigfrid elnök-helyettesünk meleg szavakban emlékezett meg azon óriás csapásról, amely nemzetünket gróf Apponyi Albert elhalálózásával érte. Gyászba borult özvegyéhez kamaránk részvét iratot intézett“.

Megemlékszik ezután a jelentés *Kovaliczky Elek dr.* sátoraljaújhelyi kir. közjegyző elhalálózásáról, akinek hosszú munkás élete a magyar közjegyzői kar és közjegyzői intézmény érdekében folytatott nagyértékű és eredményes tevékenységben telt el.

Zsitvay Tibor dr. volt igazságügyi miniszter működését méltatja ezután a jelentés a következőkben:

„Amikor megemlékeztünk Zsitvay Tibor volt igazságügyminiszter úrnál a szervezéseknél és kinevezéseknél a közjegyzői kart ért sérelmekről, ugyanakkor megemlékezünk arról, hogy éppen ő volt az, aki talán a legtöbbet akart tenni a jogbizonytalanság megszüntetésénél és ezzel a közjegyzői hatáskör kiszélesítésénél. Az okirati kényszerről, a zugirásatról készített tervezetei mutatják, hogy nemeset és szépet akart és nem rajta múlt, hogy a szép elgondolásból eddig nem lett semmi. A törvénykezés egyszerűsítését törvénybe tudta iktatni, de csodálatos! az okirati kényszer korszakalkotó mű lett volna, tehát nem sikerült tető alá juttatni, ellenben a törvénykezés egyszerűsítése csak a birói munkának a mások vállára való ingyenes áttévése, nem korszakalkotó mű, tehát tető alá jutott. Az előbbinél a politika fogta meg a kezét. De nem nyugodott és kevéssel távozása előtt tervezetet készített a zugirásatról, de mielőtt tető alá juttatta volna, lemondott. Utódjára hagyta annak megalkotását. Zsitvay Tibor miniszter úr irányt mutatott, hogy miként kellene az országban dúló jogbizonytalanságot megszüntetni, de számolt a körülményekkel és amikor látta és tapasztalta, hogy az okirati kényszerről szóló tervezete nem juthat tető alá, utolsó kísérletként a zugirásatról szóló tervezetet küldte szét az illetékes köröknek, hozzászólás végett. Mindez azt

mutatja, hogy nagyszabású reformokról gondolkodott, tervezetekkel állott elő és hogy nem sikerült, az nem rajta mult. Mindezek felül örök hálára kötelezte le a közjegyzői kart azáltal, hogy oly sok várakozás után ő volt az, aki első cselekedetként a közjegyzői nyugdíjra vonatkozó kerettörvény javaslatát a képviselőház elé terjesztette. És az eltávozott miniszter úrnak köszönhetjük, hogy a közjegyzői özvegyek és árvák nem kénytelenek koldulni menni. Sok könnyet törölt le a közjegyzők özvegyei és árvái szeméből. Ezzel örökre maradandó emléket állított föl önmagának és mi hálásan gondolunk ezen nemes és nagy szívjóságára, emberi megértésre valló cselekedetére“.

A jelentés folytatólag megemlékezik arról, hogy Zsitvay dr. volt igazságügyminiszter távozásával megüresedett igazságügy miniszteri állásra a kormányzó *Lázár* Andor dr. országgyűlési képviselőt nevezte ki, akit az elmúlt év október 18. napján a budapesti közjegyzői kamara és az Országos Egyesület nevében néhai dr. Janits Imre meleg szavakkal üdvözölt.

A miniszter úr válaszában, a jelentés szerint, kijelentette, hogy lelkiismeretes és legnagyobb mértékű gondoskodásának lesz tárgya, a nemes tradíciókkal bíró és az igazságszolgáltatás erős oszlopát jelentő közjegyzői intézmény. „A hétköznapi értelemben vett politikának az igazságszolgáltatás terén semmi irányban sem szabad érvényesülni“. „Mindenféle állásszaporítás gondolata távol áll tőle, sőt a közjegyzőségek számát összhangba kell hozni a közjegyzők anyagi függetlenségének követelményeivel“. „A közjegyzői rendtartás megfelelő módosítását egyik feladatának tekinti s e tekintetben igénybe fogja venni az illetékeseknek, a közjegyzői karnak javaslatait“. És hogy a szavak nemcsak szavak, azt a Miniszter úr már is bebizonyította. Már be is szüntetett két vidéki és egy budapesti kir. közjegyzőséget és pedig olyanokat, amelyek felállítását és fenn tartását a budapesti kir. közjegyzői kamara folytonosan ellenezte a legerősebb argumentumok és statisztikai adatok kíséretében. Meg vagyunk győződve, hogy ez kezdet volt és bekövetkezik a folytatás.

A jelentés a továbbiakban a következőkre hívja fel az igazságügyminiszter figyelmét:

„A miniszter úr atyai jóindulatába ajánljuk helyetteseinket. Kérve kérjük, vegye őket pártfogásába és segítse elő azon jogos, igazságos törekvésüket, hogy végre is hosszú helyettesi gyakorlat után révbe érjenek. Ennél is tapasztaltuk a miniszter úr jóindulatát. Az arányszám helyetteseink javára tetemesen javult rövid idő alatt.

Figyelmébe ajánljuk, hogy az arányszám a kinevezéseknél még megközelítőleg sincs kiegyenlítve, a múlt hibája miatt. Kérjük a miniszter urat, hogy helyetteseink kinevezésénél vegye figyelembe az illető helyettesek hosszú kifogástalan működését. A hagyatéki közjegyzői díjakról évek óta kimutatást vezetnek a járásbiróságok s anélkül, hogy ezeket a kimutatásokat a közjegyzőknek ellenőrzés és kiigazítás végett kiadnák, a minisztériumhoz felterjesztik. Ez mélyen lealázó a közjegyzői karra. Továbbá sérelmes. A most már kétségtelen sok és nagy állami munkát ingyen végző közjegyzők olyan ellenőrzése ez, amelyik semmiféle törvényen nem alapszik. Sőt, hogy ezen kimutatások fölterjesztés előtt a közjegyzőkkel nem is közöltetnek ellenőrzés és észrevételezés céljából, a kir. közjegyzők függetlensége rovására is megy. Ezekbe a kimutatásokba olyan hibák csúszhatnak be, melyek a közjegyzők hagyatéki jövedelmét egyszerű összeadási hiba folytán a duplájára, sőt tízszeresére is tehetik, amint ez a multban meg is történt. Ez a kimutatás nem a tényleges bevételt tünteti fel, hanem csak a megállapított díjat mutatja ki. A díjak jórésze fizetetlen. Azt mondják a laikusok, hogy miért nem hajtja be a közjegyző? Aki ezt mondja, annak azt válaszoljuk, hogy kísérelje meg ezt az illető laikus és meg fog győződni, hogy az lehetetlen. Százakra menő árverést nem tartalmazhat meg egy közjegyző sem. És ha egyes, kivételes esetben meg is kísérel egy árverést, annyi baj és kellemetlenség ered belőle, hogy többé nem fogja megcsinálni. Hogy a kifizetetlen díj hány százalék? az nagyon különböző. Ezt mindenesetre igen emelte az országban dúló gazdasági válság, de jelentékenyen emelte az illetéki rendelet ominozus 61. §-a. Miután a kincstári százalékot 50 P-ig bélyegben kell leróni és ha le nem rójják, akkor annak a háromszorosát kell fizetni. És erre való figyelmeztetést a rendelet a közjegyző kötelességévé tette. Világos, hogy az örökös nem a közjegyzői díjat fogja kifizetni, hanem a kincstári százalékot. Az a kérésünk, hogy ezeknek a kimutatásoknak rendszerinti vezetése, beszüntetése iránt méltóztassék intézkedni, mivel ez akkor keletkezett, amikor a menekültek elhelyezéséről volt szó és így most már idejét multa és a bíróságok sem szívesen foglalkoznak vele. Különbben is módjában van a miniszter úrnak a szükséges adatokat a bíróságtól bekivánni.

Kamaránk még az 1928. évi január 10-én tartott üléséből fölírt 77/1928. sz. alatt az Igazságügyi miniszter úrhoz, hogy kisebb terjedelmű ingatlanoknál ne követeltessék a földműves bizo-

nyitványt. Indokoltuk, hogy az 5580/M. E. 1928. sz. rendelet a megváltási eljárást megszüntette és csak az állam elővásárlási jogát tartotta fenn. Az állam sohasem vásárol pl. 400 □ öles ingatlant, hanem mindig csak nagyobb ingatlant. Így tehát ily kisebb ingatlanok átruházásánál nincs semmi jogi alapja, az úgynevezett földmíves bizonyítvány bemutatásának. Azt mondják, hogy a földmíves nép megvédése lehet az oka. Hogy a földmíves ingatlanát csak földmívesre lehessen átruházni, ezért nem kellene az okirat szerkesztésére feljogosított községi jegyzőhöz fordulni, mivel azt, hogy pl. a vevő földmíves, az illetőt személyesen ismerő közjegyző, amikor beírja polgári állását, foglalkozását, szintén közirattal igazolja, ha pedig nem ismeri, azt is kétségtelen bizonyítékokkal igazoltatja. A foglalkozás megjelölése, a lakhely meghatározása függvénye a személyazonosság megállapításának. Nem csak azt kell igazolni, hogy a Nagy Jánosként megjelenő fél valóban Nagy János-e, hanem azt, hogy Nagy János-e az, aki földmíves és mondjuk nagytályai lakos. És még tovább kell menni. Még az sem elég, mivel Nagytályán több Nagy János is van, tehát azt is körül kell írni, hogy a személyben tévedés, vagy félreértés ne történhessék. Ennek következtében, ha a közjegyző, közokiratban bizonyítja, hogy a fél földmíves, akkor csak azért kell a földmíves bizonyítvány, hogy az illető nem halmozza-e a földeket. Nem gyűjti-e? és ha gyűjti a földeket. Az csak nem lehet baj, hogy a földmíves vagyonosodik. Bár úgy lenne. Sajnos nem úgy van. A mostani gazdasági válságban a földmíves csak szegényedik, tönkre megy. De ha volna is, az ingatlan vételárára nagy befolyással van, ha az ilyen vagyont gyűjtő paraszt elé akadályt gördítünk, hogy földet vehessen, mivel ezt a parasztot kizárjuk a vevők közül, vagy pedig legalább is megnehezítjük azt, hogy ingatlant vehessen. Ha csökkentjük céltudatosan és folytonosan a vevők számát, azáltal mindent elkövetünk mi is, hogy a föld ára tovább zuhanjon. Ha már nem tudjuk megállítani, legalább mi ne segítsük elő. Azt kérjük a miniszter úrtól, hogy ha közokiratban igazoltatik, hogy a vevő vagy megajándékozott, gazdálkodó, akkor ne követeltessek a teljesen fölösleges földmíves bizonyítványt.

Az illetéki rendelet 61. §-át törölni kérjük. Különösen a vidéken rengeteg elkeseredést vált ki az emberekből ez a szakasz. A közjegyzői irodákban eddig soha el nem hangzott szavak, kiáltások törnek elő a paraszt elkeseredett szívéből. E miatti elkeseredés folyton nő és nő. Amúgy is el van keseredve a gazdasági válság miatt. Rámutatunk arra, hogy ezt az elkeseredést a 61. §

erősen növeli. Mikor ezt tesszük, kötelességünket teljesítjük. Erős nagy veszedelemre irányítjuk rá a miniszter úr figyelmét. Nagy bajok vannak, különösen a vidéken Zsitvay Tibor volt igazságügyi miniszter úr teljes erővel forszírozta előbb az okirati kényszerről, később a zugirásatról szóló javaslatokat. A miniszter úr figyelmébe ajánljuk a 15.434/1932. I. M. I. sz. leiratra fölterjesztett kamarai javaslatunkat. Méltóztassék a zugirásatról sürgősen törvényjavaslatot készíttetni, mivel a jogbizonytalanság már oly nagy mérvű az okirat szerkesztésébe betolakodó kontárok káros munkálkodása miatt, hogy már-már katasztrófális. A 60.000/1921. F. sz. rendelet még a közvetítőket is feljogosítja okirat készítésre“.

A kamara területén beállott személyi változásokat, kinevezéseket, áthelyezéseket és állásmegszüntetéseket ismerteti ezután részletesen a jelentés, majd a kamara egyes tagjait ért kitüntetésekről emlékezik meg és arról, hogy néhai Janits Imre dr. helyébe Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságába Hedry Aladár dr. budapesti kir. közjegyzőt, az eddigi póttagot, a kamara választmányának értékes és érdemes tagját hívták be.

Az Országos Egyesület, a Nyugdíjintézet közgyűléseiről és a felsőházi póttagválasztásról emlékezik meg még a jelentés, szeretettel üdvözlőlvén a nyugdíjintézet elnökévé választott Fekete László dr. budapesti s az újjól felsőházi taggá választott Madarász István dr. pécsi kir. közjegyzőket.

A jelentés szerint a kamara területén ezidőszerint 71 közjegyző és 64 jelölt működik, akik közül helyettesi jogosultsággal bír 48. A kamara az elmúlt év folyamán egy rendes és egy rendkívüli közgyűlést és 12 választmányi ülést tartott. A kamarához összesen 1457 beadvány érkezett, ezek között 25 panasz. A fegyelmi bírósághoz áttettek 4 ügyet és birságolás két esetben fordult elő.

A kamara területén működő közjegyzők ügyforgalmi és tevékenységi kimutatásainak összesített adatait az elmúlt év adataival összehasonlítva, a jelentés a következőkben tünteti fel:

Bevezetések száma:	1931		1932	
	évben	évben	csökkenés	növekedés
1. Ügykönyvbe	34.472	29.985	4.487	
2. Óváskönyvbe	85.840	50.607	35.233	
3. Kjö. lajstromba	40.220	42.352		2.132
4. Birói megbízások	756	720	36	
5. Másolatok és könyvkivonatok hitelesítéskönyvébe	30.404	25.328	5.076	
6. Fordítások könyvébe	1.312	1.036	276	
7. Beadványok könyvébe	3.150	2.782	368	
Összesen	196.154	192.810	43.344	2.132

Az összesített kimutatás adatai szerint különösen erős a visszaesés az ügykönyv és az óváskönyvi bevezetésekénél s a hagyatékotól eltekintve, minden más közjegyzői ténykedés terén súlyos visszaesés mutatkozik. Ez a visszaesés az idén nemhogy csökkent volna, hanem még tovább fokozódik, úgy, hogy az irodák ügyforgalma katasztrófális jelleget kezd ölteni.

Befejezésként megemlékezik végül a jelentés azokról a véleményekről, amelyeket a kamara az igazságügyminiszter felhívására készített és felterjesztett.

A titkári jelentést a közgyűlés egyhangúlag elfogadta és *Fésűs György* dr. indítványára a közgyűlés a jelentés összeállításáért *Lipcsey Péter* dr. titkárnak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. *Lipcsey Péter* dr. titkár megköszönve a közgyűlés elismerését és 9 évi titkári működése alatt a kamara részéről élvezett bizalmat, kijelentette, hogy továbbiakban a titkári állásra való megválasztását nem igényli.

Joannovits Jenő dr. terjesztette ezután elő a kamara 1932. évi pénztári számadásainak megvizsgálására vonatkozó jelentést, amely szerint a közjegyzők terhére a kamara kivetett az elmúlt év folyamán 2072 pengő tagdíjat. A pénztárnapló adatai szerint az 1931. évről 40 pengő 85 fillér készpénzmaradvánnyal együtt az 1932. évben befolyt összesen 3312 pengő 75 fillér, ezzel szemben a készkiadások összege volt 3124 pengő 50 fillér s így az 1933. évre átvitt maradványként 188 pengő 25 fillér összeg jelentkezett. A kamara tagjai tagsági és helyettesítési díjak és egyéb címen hátralékosak összesen 1028 pengő 80 fillér összeggel. A pénztár felülvizsgálásáról szóló jelentést a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

A tárgysorozat szerint ezután a kamara tisztikarának és választmányának megválasztása következett s az erre vonatkozó szavazás megejtése időtartamára az elnök a közgyűlést felfüggesztette. A szavazás eredményéről szóló jelentést *Kováts Nagy Sándor* dr., a szavazatszedő küldöttség elnöke terjesztette elő s ennek a jelentésnek alapján enuncióálta *Holitscher Szigfrid* dr. a szavazás eredményét a következőkben:

Elnök: *Lázár Ferenc* dr., helyettes elnök: *Holitscher Szigfrid* dr., titkár: *Barcs Ernő* dr., választmányi rendes tagok: *Fekete László* dr., *Hedry Aladár* dr., *Joannovits Jenő* dr., *Kőrössi Bertalan* dr., *Lehotzky Antal* dr. és *Szemerjay-Petrán Tibor* dr., (új) póttagok: *Lipcsey Péter* dr., (új) és *Wagner Béla* dr. (új).

A szavazás eredményének kihirdetése után a közgyűlés tag-

jainak lelkes tapsaitól kísérve foglalta el az elnöki széket a kamara újonnan megválasztott elnöke *Lázár Ferenc* dr., aki a közgyűlés tagjainak fokozott érdeklődésével kísért következő székfoglaló beszédet tartotta:

„Amidőn a budapesti királyi közjegyzői kamara mai közgyűlése, a néhai *Janits Imre* elnökünk elhunytával megüresedett elnöki székbe egyhangú bizalommal engem méltóztatott megválasztani, engedjétek meg, hogy amidőn ezért a választásért, amit a közjegyzői pályán eddig kifejtett tevékenységemnek legszebb jutalmául tekintek, őszinte meghatottsággal mondjak mindannyitoknak hálás köszönetet.

Amidőn ezt a legnagyobb megtiszteltetést köszönettel elfogadom, engedjétek meg, hogy a mai időkre is gondolva, kijelenthessem, amint a kamara választmányának utolsóelőtti ülésén, nemkülönben a múlt havi társas összejövetelünkön is már nyíltan kijelentettem, hogy ezt a tiszteletet kizárólag csak abban az esetben és feltevésben vállalom és vállaltam el, hogy ez a megtisztelő bizalom egyedül saját személyemnek, nem pedig azon politikai kapcsolatoknak is szól, amelyek személyemmel kétségtelenül összekötte vannak.

Mikor a budapesti királyi közjegyzői kamara elnöki székét elfoglalom, lehetetlen, hogy vissza ne gondoljak arra a 24 évre, amit én a közjegyzői intézmény szolgálatában eltöltöttem.

Lehetetlen, hogy meg ne emlékezzek azokról a nagyérdemű férfiakkól, akik az elnöki székben ezen idő alatt működtek, visszagondolok közvetlen elődöm nemes személyére, *Janits Imrének* halk szavú, finom lelkű, nobiles úri egyéniségére, aki a kartársi és baráti összetartás terén is a múltban igen jelentősen vitte előbbre kari érdekeinket, de büszkén emlékezem vissza azokra az évekre és arra a nagy koncepciójú munkára, amely a közjegyzői karnak első fél évszázadában tán legkimagaslóbb nagytehetségű vezérférfiának, *Charmant Oszkár* nak nagyszabású egyéniségéhez fűződik. Az ő nagyvonalúságát, magas szintjét, nagy stílusát és képességeit elérni bizonyára nem fogom ugyan, de mégis mindenki által követendő példányképemnek tekintem. Szeretettel emlékszem még vissza a pályán eltöltött éveim első elnökére, néhai *Rupp Zsigmondra*, akit egész életének, majd minden ambíciója oly nagy szeretettel kapcsolt a közjegyzői intézményhez és akinek rendkívüli

agilitása, hátrahagyott írásai, mind a közjegyzői intézmény végtelen szeretetéről és igen aktív szolgálatáról tanúskodnak.

Nem mulaszthatom el, hogy hálásan köszönjem meg úgy a közgyűlés nevében, mint magam részéről is a mi igen kiváló elnökhelyettesünknek, Holitscher Szigfridnek azt a nagy munkáját, mellyel ő elnökünk halála óta a kamara vezetését ellátni szíves volt és meg ne említsem, hogy az ő részéről abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy már sokkal e választás előtt kifejezést adott azon kívánságának, — holott ő erre a székre is mindenben és nagy mértékben hivatva volna — hogy az én elnökletem mellett óhajtaná tovább viselni az elnökhelyettesi tiszteletet.

Nobilis úri szerénységéről és amellet baráti együttérzésről is tett tanúságot ő ezzel és én azt remélem, hogy ennek a baráti kéznek segítő és meleg kézszorítását, amellyel ő engem e tisztben támogatni kívánt, nélkülözni nem fogom soha.

Ha részletes programot az elnöki székből adni most nem is kívánok, hisz az csak megisméltése lehetne azon elgondolásaimnak, amelyeket a Királyi Közjegyzők Országos Egyletének elnöki székében mindannyitok előtt gyakran kifejtettem, mégis néhány szempontnak a fontosságára — úgy vélem — időszerű lesz az elnöki székből, már beköszöntőben felhívnom nagybecsű figyelmeteket.

Hangsúlyozni kívánom, hogy engem ugyanazon emelkedett, magasabbrendű erkölcsi felfogásnak parancsai vezetnek, mint kiváló elődeimet. A legnemesebb eszményeknek komoly szolgálata és gyakorlati megvalósítása az a cél, amely felé komoly férfiaknak törekednünk kell s mindazt az erőt, amit magamban érzek, kétségtelenül ezen ideálok szolgálatába kívánom magamat bocsátani.

Úgy érzem, hogy fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy a törvénytisztelet, a törvényes rendelkezésekhez való ragaszkodás az igazságügyi szolgálat terén és — szórványosan bár — de karunkban is lazulni látszik.

A törvényes rendelkezések megtartására én az eddiginél nagyobb komolysággal és ha kell, szigorral is, ügyelni óhajtok.

Mindig küzdeni fogok azon törekvések ellen, melyek magukat a törvényes rendelkezéseken önhatalmúan túltenni kívánják, mert véleményem az, hogy bár mindenütt üldözendőnek tartom a szabadosságot, azonban a közjegyzői

intézmény életében ezt megtűrni, a közjegyzői intézmény létfeltételének és indokoltságának negációja nélkül nem lehet.

Nem kevesebb energiával óhajtok megbirkózni azzal az üzleti szellemmel, ami néha-néha a közjegyzői kar életében is felüti a fejét.

Mindazokat az igazságpolitikai törekvéseket, amelyek mint például a zugírázat elleni intenzivebb és erőteljesebb küzdelem, bizonyos jogügyleteknek közokiratba foglalására való törekvés, a perenkívüli jogszolgáltatásnak bizonyos irányú reformja, a telekkönyvek biztonságának előzetes garanciáira való törekvés stb. úgyis mint ennek a kamarának elnöke, úgyis mint magyar jogász s nem kevesebb mértékben, mint magyar törvényhozó is, erősen támogatni kívánom.

Komoly figyelmet óhajtok fordítani arra, hogy nyugdíjintézményünk működése zavartalan lehessen s annak anyagi előfeltételei ne hiányozhassanak s e téren mulasztás karunk egyetlen tagját se terhelhesse.

Méltóztattok jól emlékezni arra, amint azt az országos egyletünk múlt év június havában megtartott vándorgyűlésén bejelenteni szerencsém volt, hogy még a mai igazságügy-miniszter úr elődjétől, Zsitvay Tibor igazságügyminiszter úrtól megbízást nyertem az immár csaknem 60 éves közjegyzői rendtartásunk reformjavaslatának előkészítésére.

Jól tudom, hogy intézményünk összes bajai és hiányosságai a mai politikai és gazdasági helyzetben nem orvosolhatók, illetve ki nem pótolhatók. Azzal is tisztában vagyok, hogy egy korszakos új rendtartás a mai helyzetben eredményesen bajosan iniciálható, mégis úgy vélem, hogy rendtartásunk több olyan vonatkozása reformálható meg, amelyeknél részben az elavultság, részben pedig a gyakorlati életben mutatkozó hibák annyira nyilvánvalóak, hogy azok kipótlása oly annyira és kétségtelenül szükségyszerű, hogy ezekre vonatkozó reformjavaslataink elfogadást fognak találni.

Én mihamarabb készen leszek ezen kicserélhető intézkedések kiválasztásával, amikor is elgondolásaimat a közjegyzői kar bizonyos gréniumának nyilvánossága elé fogom bocsátani.

Nem csak a közjegyzői reformot illetőleg, de egyéb vonatkozásokban is, különösen arra kérlek mindannyitokat és szeretném hívni karunk minden egyes tagjának a figyelmét felhívni arra, hogy mindannyiunkban és mindannyitokban komoly

értékek rejlenek és méltóztatások magatokból, mindazt az értékes gondolatot kitermelni, amivel a magyar jogszolgáltatásnak s a közjegyzői intézménynek legjobb megfontolások szerint hasznára lehettek. Úgy magam, mint kamaránk egész vezetősége mindannyiótoknak ezt a munkásságát szeretettel kérjük és elvárjuk.

Különös figyelmet kívánok fordítani arra, hogy amennyire lehet, az ügyvédi karral karöltve iparkodjunk küzdeni a perenkívüli jogszolgáltatás kérdésében és azt remélem, hogy e téren az eddiginél nagyobb megértésre fogunk találni.

Még egyszer hálás szívvel mondva köszönetet úgy a magam, mint tisztviselő társaim és az egész választmány nevében azért a nagyon jól eső bizalomért, mellyel megválasztásunk tényében megajándékozni kegyesek voltatok, ígérve, hogy harmonikus munkával és a nemzet egyetemes céljának szolgálatára is törekedve, iparkodni fogunk a kar érdekeinek és törekvéseinek előbbrevitelére, munkánkhoz meleg szívvel kérem a Ti baráti jóakarátokat és segítségteket s az isteni gondviselés támogató kegyelmét!

A meggyőződés erős lendületével előterjesztett s nagyvonalú elgondolásokat tartalmazó székfoglaló beszédet a közgyűlés tagjai élénk tetszéssel fogadták s elismerő tapssal honorálták.

A kamarához beérkezett indítványokat referálta ezután *Joannovits Jenő dr.*, ezek között elsőnek a *Barcs Ernőtől* benyújtott, a közjegyzői rendtartás részleges reformjára vonatkozó törvényjavaslat tervezetet, amelyet megfelelő előkészítés végett a választmánynak kiadtak. *Fésűs György dr.* három indítványát terjesztette ezután elő az előadó, az első indítvány az 5100/1931. M. E. számú rendelet 61. §-ának, a második indítvány az 1930. évi XXXIV. t.-c. 54. és 56. §-ainak módosítására vonatkozik, a két indítványt a közgyűlés az indítványt tevő *Fésűs György dr.* felszólalásai után egyhangúlag elfogadta. A harmadik indítványt, mely arra vonatkozik, hogy a közjegyzők a félévek végén az eredeti kjö. lajstromokat mutassák be a hagyatéki bíróságnak, a közgyűlés technikai okokra tekintettel nem fogadta el. Egyhangúlag elfogadta még a közgyűlés *Pekker Emil dr.*-nak azt az indítványát, amely szerint a közjegyzői hagyatéki tárgyalási díjak részére úgy a csőd eljárásban, mint a végrehajtási eljárásban az előnyös kielégítés biztosíttassék. Ugyancsak egyhangúlag elfogadta a közgyűlés *Cholnoky Imre dr.* budapesti kir. közjegyzőnek ügyrend módosító indítványát.

A közgyűlés ezzel a tárgysorozat minden pontját letárgyalta

s annak berekesztése után az ujonnan megválasztott választmány *Lázár Ferenc dr.* elnöklete alatt tartotta első ülését, amelyen megválasztották a fegyelmi bíróság rendes tagjaivá *Fekete László dr.* és *Hedry Aladár dr.*, póttagjaivá pedig *Joannovits Jenő dr.* és *Szemerjay-Petrán Tibor dr.* budapesti kir. közjegyzőket.

Közlemények.

A beszélő tények.

A magyar közjegyzői karnak az elmúlt évtized folyamán alkalma volt a változó igazságügyminiszterek ajkairól aktuális közjegyzői kérdésekről különböző nyilatkozatokat hallani. A nyilatkozatok lényegükben nem is voltak túlságosan eltérők. Az új igazságügyminiszterek valamennyien elismerték a tisztelgő közjegyzői küldöttségek előtt a közjegyzői intézmény jogszolgáltatási fontosságát s ígéreteket tettek arra nézve, hogy a kar, az egyes közjegyzők és a helyettesek jogos érdekeit méltányos és igazságos figyelemben fogják részesíteni. E legfelsőbb kinyilatkoztatások után a közjegyzői kar mindig reménykedett abban, hogy az igazság és a jog legfőbb őrei részéről nem fognak történni olyan intézkedések, amelyek a tőlük hivatalból reprezentált magasztos elvekkel összhangba nem minden vonatkozásban hozhatók. Sajnos, e tekintetben az elmúlt évtized folyamán igen sok csalódásban volt részünk. Különösen aggodással kellett tapasztalnunk, hogy a mindenható pártpolitika a jogszolgáltatás e fontos intézményében egyre súlyosabb méretekben kezd érvényesülni. A kinevezéseknek az előfeltétele hova-tovább nem a pályán való becsületes és a jobb jövő reményében türelmes működés kezdett lenni, hanem a politikai érdem, a politikai összeköttetés. Ez kezdett döntő faktorrá válni nemcsak a megüresedett állásokra való kinevezéseknél, hanem ennek érdekében szerveztek régen becsülettel működő közjegyzők existenciális érdekeire való tekintet nélkül igen sok új állást, amelyek már születésük pillanatában is életképtelenek voltak. Érthető, hogy a közjegyzői kar ideges nyugtalansággal szemlélte

ezeket a komoly jogállamba sehogysen illő kormányzati intézkedéseket.

Lázár Andor dr. a jelenlegi igazságügyminiszter a hivatalba lépése alkalmából előtte tisztelgő közjegyzői küldöttség előtt szintén tett a közjegyzői intézmény jogszolgáltatási fontosságát elismerő kijelentést. Megnyugtatta a küldöttséget, hogy lelkiismeretes és legnagyobbmértvű gondoskodásának lesz tárgya „a nemes tradíciókkal bíró és az igazságszolgáltatás erős oszlopát jelentő közjegyzői intézmény s hogy mindenféle állásszaporítás gondolata távol áll tőle, sőt a közjegyzői állások számát összhangba kell hozni a közjegyzők anyagi függetlenségének követelményeivel.“ A helyettesek tisztelgő küldöttsége előtt tett további kijelentése szerint „a közjegyzői intézmény tekintélyének megóvását leghelyesebben az az eszköz szolgálja, ha az utánpótlás megfelelő szakemberekből történik.“ Hozzá tette azonban azt is, hogy „ez nem jelenti azt, mintha a közjegyzőség zárt kaszt volna, amelybe a karonkívüliek nem kerülhetnek bele.“

Az utóbbi kijelentés s az előző igazságügyminiszterektől követett kinevezési rendszer alapján e tekintetben valami különösebb változást az új minisztertől sem igen várhatott a magyar közjegyzői kar. Ez egyszer azonban végre kellemesen és örvendetesen csalódtunk.

Lázár Andor dr. ugyanis rövid, alig féléves minisztersége alatt az ezuttal számításba nem vett áthelyezésektől eltekintve, hat közjegyzői kinevezést eszközölt. A hat újonnan kinevezett közjegyző közül mindössze egy volt a karon kívül álló személy, akinek kinevezésénél, amint ezt annak idején meg is állapítottuk, bizonyos politikai, hangsúlyozzuk azonban nem pártpolitikai, vonatkozás kétségkívül szerepet játszott. A többi öt új közjegyző azonban mind a helyettesek sorából került ki. Ezek közül kettőnél az anciennitás talán nem is vétetett kellő figyelembe, a további három helyettesből kinevezett új közjegyző azonban már évtizedet jóval meghaladó idő óta működik a közjegyzői pályán, úgy hogy ezek kinevezése az egész karban s főleg a helyettesek sorában olyan örvendetes

megnyugvást keltett, amilyenre hosszú idők óta nem igen volt példa. Ezek a méltányos, jogos és igazságos kinevezések egy csapásra az igazságügyminiszter felé fordították az egész kar rokonszenvét.

Ezektől a kinevezésektől eltekintve azonban, a rokonszenv kialakulásában részes volt az igazságügyminiszternek az a kormányzati intézkedése, hogy három indokolatlanul szervezett és életképtelen állást félévi működése alatt máris megszüntetett.

A szerencsétlenül és igazságtalanul inaugurált kinevezési rendszer s a sérelmes és időszerűtlen állásszaporítások ellen sajnos, immár elég hosszú idő óta folytat súlyos küzdelmet a magyar közjegyzői kar s ennek a küzdelemnek jelentékeny részese volt a kar hivatalos organuma, e közlöny is, amelynek hasábjain ezeket a sérelmeket állandóan és erőteljesen kellett napirenden tartanunk.

A kötelező lojalitás készlet annak megállapítására, hogy ez a jogos küzdelmünk az igazságügyi kormányzat részéről megértő méltánylásra talált s hogy e kormányzati ág legfőbb irányítója Lázár Andor dr. igazságügyminiszter eddigi ténykedései a hivatalba lépésekor tett ígéreteivel mindenben összhangzásban vannak s hogy benne a kar minden irányú jogos érdekeinek jóindulatú támogatójára talált, akitől, mint a magyar igazság legfőbb őrétől igazságot és a jogos érdekek védelmét indokolt bizalommal várhatjuk.

Kinevezések és áthelyezések. Az igazságügyminiszter Kovách Dénes dr. nyiregyházi kir. közjegyzőhelyettest Mezőkövesdre kir. közjegyzővé nevezte ki, majd őt és atyját Kovách Elek nyiregyházi kir. közjegyzőt kölcsönösen áthelyezte. Az ekként Mezőkövesdre áthelyezett Kovách Elek dr. erről az állásáról lemondott s az ennek következtében megüresedett kir. közjegyzői állásra az igazságügyminiszter dr. Kovács Géza kiskunhalasi kir. közjegyzőt helyezte át. — Ugyancsak az igazságügyminiszter Füzesséry Dezső dr. elhalálózásával megüresedett hajdunánási állásra Mándi András dr. mezőkövesdi, a Jagasich Sándor dr. elhalálózásával megüresedett tamási állásra Petrán József dr. egri kir. közjegyzőhelyettest kir. közjegyzőkké nevezte ki.

Mussolini üdvözlete egy magyar közjegyzőnek. Megemlékeztünk arról, hogy vitéz Kozma György dr. hódmezővásár-

helyi kir. közjegyző, a Tesz. kerületi elnöke a múlt év december havában Hódmezővásárhelyen „Benito Mussolini és a 10 éves fasizmus” címen érdekes előadást tartott, amely külön füzet alakjában is megjelent. Vitéz Kozma György dr. ezzel kapcsolatosan, Magyarországon akkreditált olasz követtől 2108/102. C. C. szám alatt ez évi március 6-iki kelettel a következő átiratot vette kézhez: „Igen tisztelt Elnök Úr, van szerencsém Mussolini miniszterelnök úr Öexellenciája utasítására tudomására hozni legnagyobb köszönetét abból az alkalomból, hogy Ön az elmúlt év december havában Hódmezővásárhelyen a Tesz. képviselőjében, a 10 éves fasizmusról értekezletet tartva, áldozott a meleg kapcsolatnak. A miniszterelnök úr megbízása folytán ezúton fejezem ki az ő legjobb elismerését, őszinte nagyrabecsüléssel, Colonna herceg sk. Itália követe.”

Megszüntetett közjegyzői állás. Az igazságügyminiszter 9503/1933. I. M. rendeletével a Kiskunhalason a 11.097/1929. I. M. rendelettel rendszeresített második közjegyzői állást megszüntette. A rendelet szerint ez évi március hó 15-től kezdve az örökösödési ügyekben az egyedüli kiskunhalasi kir. közjegyző jár el.

A nyugdíjintézet közleményei. A nyugdíjintézet az elmúlt év december hó 8. napján tartott rendes évi közgyűlésén egyhangúlag elhatározta, hogy az 1700/1931. I. M. sz. rendelet 39. és 40. §-ainak részleges módosítása, illetve a havi nyugdíjjárulék minimalálásának eltörlése tárgyában az igazságügyminiszterhez újabb felterjesztést intéz. A felterjesztésre, amelyet különben e közlőny elmúlt évi decemberi száma egész terjedelmében közölt, ez évi március hó 7-én érkezett meg a nyugdíjintézethez az igazságügyminiszter T. 535/32. I. M. számú alábbi szövegű válasza:

„A nyugdíjjárulékok leszállítása iránt a f. évi december 8-án tartott közgyűlés határozata alapján hozzám intézett felterjesztésre értesítem a Nyugdíjintézetet, hogy az újabb felterjesztés sem tartalmaz olyan adatokat, amelyek alapján a korábban meghallgatott matematikai szakértő véleményével szemben megállapíthatnám, hogy a nyugdíjjárulék alsó határát az Intézet pénzügyi egyensúlyának veszélyeztetése és a jelen nemzedék érdekében vállalt terheknek a jövő nemzedékre való áthárítása nélkül le lehetne szállítani és a felosztó-kirovó teherviselési rendszerre — habár csak időlegesen is, a gazdasági helyzet kedvezőbbé alakulásáig — át lehetne térni. Minthogy pedig törvényes felügyeleti jogköröm egyúttal kötelességemmé is teszi, hogy az Intézet pénzügyi egyensúlya és a terhek méltányos viselése felől gondoskodjam: ezúttal sem tér-

hetek el a T. 535/31. szám alatt kelt leiratomban kifejtett álláspontomtól. Budapest, 1933. évi március hó 4-én. *Lázár s. k.*“

Ezzel kapcsolatosan megjegyezni kívánjuk, hogy azóta a nyugdíjintézet terhei nagyobb mérvű elhalálozások következtében olyan jelentős mérvben növekedtek, hogy a járulék leszállításról az intézet zavartalan stabilitására tekintettel, indokoltan immár nem igen lehet szó. A nyugdíjintézet közgyűlése a 1700/1931. I. M. rendelet általános revíziója tárgyában is határozatot hozván, a vonatkozó tervezet elvi nézőpontjait az intézőbizottság a március hó 11. és 12. napjain *Fekete László* dr. elnöklete alatt tartott ülésein részletesen megvitatta s az üléseken kialakult irányelveknek megfelelő tervezet megszövegezésével *Szemerjay-Petrán* Tibor dr. elnökhelyettest bízta meg. A tervezet elkészülte után azt az intézőbizottság újlag tárgyalás alá fogja venni s az approbált tervezetet ezek után a kamaráknak is meg fogja küldeni. E tárgyban a nyugdíjintézet különben még a tavasz folyamán rendkívüli közgyűlést fog tartani.

A budapesti Hungária és Dunapalota szállodákban, a Nemzeti szállóban és a Lukács fürdőben, a nyugdíjintézet igazolt tagjait, az udvari szobák kifüggesztett szobaáraiból 10%, az utcai szobákéból 20% engedmény illeti meg e szállók igazgatóságának 1931. évi május 10-én kelt, de a nyugdíjintézet régi vezetőségétől közhírré nem tett átirata szerint.

Reflexiók egy lemondáshoz. Közlőnyünk e számának más helyén emlékeztünk meg arról, hogy Kovách Elek dr. nyiregyházi kir. közjegyző állásáról, illetve az áthelyezés következtében elnyert mezőkövesdi kir. közjegyzői állásról lemondott s hogy helyébe a nyiregyházi kir. közjegyzői állásra fiát, Kovách Dénes dr.-t, volt helyettesét nevezték ki, illetve helyezték át. Kovách Elek dr. a magyar közjegyzői karnak érdemes és értékes tagja volt, majdnem 40 évi közjegyzői működése alatt annyi erkölcsi értékkel gyarapította a közjegyzői intézményt és a kart, hogy távozása a karra nézve érzékeny veszteséget jelent. 1893. április havában nevezték ki közjegyzővé s kinevezése után rövid idővel a debreceni kamara titkárává választották s a kamarai jegyzőkönyvek tesznek tanúságot arról, hogy hosszú időn át milyen buzgalommal és szakértelemmel látta el a titkári teendőket. A kamarának egészen rövid időközi megszakitásokkal mintegy 40 éven át rendes választmányi tagja volt s legutóbb, mintegy 10 éve annak helyettes elnöke. Mint közjegyző, mintaszerű működést fejtett ki. Alapos és mélyreható jogi tudással s nagy

gyakorlati jártassággal rendelkezett. Féltekeny öröke volt a közjegyzői etikának s ez az értékes tulajdonsága vezette őt közjegyzői és kamarai működésében. Meleg szive, puritán jelleme s a kollégialitást mélyen ápoló férfiassága mellett, valódi vérbeli közjegyző volt, ki példát mutatott arra, hogyan kell az igaz embernek hivatását követni és azt betölteni. A közjegyzői kar országos életében is értékes tevékenységet fejtett ki, az Országos Egyesület és a Nyugdíjintézet közgyűlésein, valamint a kamaraközi értekezleteken gyakran hallott felszólalásai egy bölcs és kiegyensúlyozott jellemű férfiúnak megnyilatkozásai voltak. A köz- és társadalmi életben is előkelő pozíciókat töltött be. Szabolcs vármegye törvényhatósági bizottságának örökös tagja, a nyiregyházai református egyháznak főgondnoka s általában a nyiregyházai városi polgárságnak legtiszteltebb vezető egyénisége volt. Hogy irodai utóda éppen fia lett, az a közjegyzőségnek csak hasznára lehet, mert az apa székhelyén annak irodájában tovább fungáló közjegyző olyan nemes tradíciókkal és erkölcsi értékekkel van eltelve, amelyek őt arra képesítik, hogy állását jobban töltsse be, mintha apja örökébe idegen ülne. Az apja munkáját folytató közjegyzőiú csak fokozza a közönségnek, a közjegyzői irodák s általában a közjegyzői intézmény iránt való bizalmát s az ugyanazon családban, generációkon át való közjegyzői működés pedig melegágya az igazi közjegyzői erények kifejlődésének. Az aktív működés teréről visszavonuló Kovách Elek dr.-tól a magyar közjegyzői kar szeretettel és azzal a reménységgel vesz búcsút, hogy közjegyzői közérdekű munkásságára a jövőben is számíthat.

(—y.)

A budapesti kamara társasvacsorája A budapesti kir. közjegyzői kamara április havi társas vacsoráját a szokásos időben, vagyis a hónap első keddjén április 11. napján a szokásos helyen, az Országos Kaszino nyilvános éttermében fogja megtartani.

Az 5100/1931.M.E. rendelet ominózus 61. §-a. Az 5100/1931. M. E. számú rendelet életbelépésétől kezdve az illetékes körök egyre fokozódó erővel sürgetik a 61. §. azon sérelmes, méltánytalan, igazságtalan és főleg antiszociális rendelkezésének hatályon kívül helyezését, amely szerint az örökösödési ügyekben, amennyiben az illeték 50 pengőt meg nem halad, az birság terhe alatt a közjegyzői tárgyalás alkalmával bélyegjegyekben lerovandó. Illetékes körökben eleddig nem nagy érdeklődést tanúsítanak ennek a tarthatatlan és indokolatlan intézkedésnek megváltoztatására irányuló törekvésekkel szemben úgy, hogy ebben az irányban az akciót

meg nem szűnő eréllyel folytatni minden illetékes szakembernek egyaránt indokolt. *Kepes* János dr. székesfehérvári kir. közjegyző ebben a kérdésben Székesfehérvár közigazgatási bizottságának februárius hó 24. napján tartott ülésén tárgyilagos érvekkel támogatott felszólalása nyomán a polgármester és a pénzügyigazgató kifejezett hozzájárulásával oly értelmű egyhangúan hozott határozatot provokált, amely szerint a közigazgatási bizottság a sérelmes rendelkezés hatályon kívül helyezése iránt a pénzügyminiszterhez feliratot intéz. A követésreméltó példát figyelmébe ajánljuk mindazoknak a kartársaknak, akik valamely törvényhatósági bizottságnak, vagy képviselőtestületnek tagjai.

Telman Sándor dr. „Örökösödési eljárás“ című könyvének II kiadása. Telman Sándor dr. kiváló szakkönyvének II. kiadását tervezi, amelyben az időközben életbelépett újabb jogszabályokat, az elmúlt évek gyakorlati tapasztalatait dolgozza fel úgy, hogy a könyv az örökösödési eljárás terén ez idő szerint fennálló jogi helyzetnek hű képét adná. A jelentékenyen bővített és teljesen átjavított alakban megjelenő új kiadás annyival is indokoltabb, mivel az I. kiadás egyes részei az időközi jogszabályváltozások következtében máris elavultak. A szerző ezúton is felkéri a kartársakat, hogy az új kiadásnál figyelembe jöhető kívánságaikat, megjegyzéseiket s esetleges adataikat vele mielőbb közöljék. A külső csin tekintetében is tetszetősebbnek tervezett II. kiadás előfizetési árát a viszonyokra tekintettel a szerző 18 pengőben, sőt ha megfelelő számú előfizető jelentkezik, 16 pengőben kívánja megállapítani. A bolti ár 22 pengő lesz.

Az örökösödési ügyekben kibocsájtott idézések külföldön kézbesítésének egyszerűsítése. A jelenleg érvényben levő jogszabályok tudvalevően az örökösödési ügyekben kibocsájtott idézéseknek külföldön való kézbesítését igen körülményessé teszik, ami természetesen az ügyek kívánatos gyors elintézését elég súlyos mértékben akadályozza és megnehezíti. E tárgyban a szombathelyi kamara az igazságügyminiszterhez felterjesztést intézett, amelyre nemrégén érkezett meg az igazságügyminiszter alább szó szerint való szövegben következő válasza:

„Dr. Pottyondy Béla kir. közjegyzőnek Müller János és Demetrovics György hagyatékára vonatkozó iratait idecsatolva, a fent idézett felterjesztésére vonatkozó válaszomat az alábbiakban közlöm a kamarával: A kamara felterjesztésében azt a javaslatot tette, hogy hagyatéki ügyekben a kir. közjegyzők tértivevényes ajánlott levél-

ben idézhessék meg a külföldön bárhol tartózkodó érdekelteket. Dr. Pottyondy Béla kir. közjegyző pedig különösen az Amerikában tartózkodó érdekeltekre vonatkozóan jelezte kívánatosnak az említett mód megengedését és csatolta egy olyan ügynek az iratait is, amelyben a Jugoszláviában lakó érdekeltet kellett több ízben megidéznie, ami az ügy befejezését késleltette. Az európai államok legnagyobb részével szemben a peres és nem peres ügyiratok kézbesítését a polgári eljárásra vonatkozólag Hágában 1905. évi július hó 17-én kelt és az 1909. XIV. t.-c.-be iktatott nemzetközi egyezmény szabályozza, amelynek 6. cikke akként rendelkezik, hogy az ügyiratok külföldön tartózkodó érdekeltek részére közvetlenül posta útján is megküldhetők abban az esetben, amennyiben azt az érdekelt államok között létrejött egyezmények megengedik vagy egyezmények hiányában az az állam, amelynek területén a kézbesítést teljesíteni kell, azt nem ellenzi. Az említett nemzetközi egyezmény végrehajtása tárgyában 9000/1909. I. M. számú rendelet (Igazs. Közl. XVIII. évf. 1911) 16. §-ának utolsó bekezdése szerint ilyen egyezményeink, melyek az említett eljárás alkalmazását Magyarországon megengednék, nincsenek s a magyar állam a most megjelölt eljárás alkalmazását saját területén az egyezményben részes összes államokkal szemben kifejezetten ellenezte. Ennek az ellenzésnek indoka az, hogy a magyar kormány ellenőrzést kívánt gyakorolni a területén kézbesített peres és nem peres ügyiratok felett és ezidő szerint sem mutatkozik lehetségesnek, hogy ez az ellenőrzés mellőztessék. Ilyen körülmények között pedig nincs mód arra, hogy a magyar kormány külföldi államok kormányától azt kívánja, hogy a magyar igazságügyi hatóságoktól származó iratoknak saját területükön postai úton való kézbesítését megengedjék, holott ezt a kézbesítési módot a magyar kormány a saját területén kifejezetten ellenzi. Ami különösen a Jugoszláv Királyság területén történő kézbesítéseket illeti, ezekre vonatkozóan a polgári jogsegély és a magánjog körébe tartozó egyes kérdésekre vonatkozólag Belgrádban 1929. évi november hó 11-én kelt és az 1930. XXXIX. t.-c.-be iktatott magyar-jugoszláv egyezmény II. fejezete tartalmaz rendelkezéseket, amelyek a postai kézbesítést kizárják. Kifejezett tilalmat tartalmaz erre nézve Ausztriával szemben a 18.860/1906. I.M. számú rendelet (Igazs. Közl. XV. évf. 205 l.) II. részének 8. pontja, utalással az erre vonatkozó régebbi jogszabályokra. Nagybritannia és Írhon, a brit-gyarmatok, úgyszintén Amerika egyes államainak területén a kézbesítés módját a 28.631/1901. I. M. szám alatt

kiadott rendelet (Igazs. Közl. X. évf. 269) szabályozza. *Előkészítés* alatt áll olyan rendelet, amely az Amerikai Egyesült Államok területén teljesítendő kézbesítések egyszerűsítését célozza. Az idézett rendeletben említett többi állam és gyarmat területén azonban ilyen egyszerűsítés az ottani helyi viszonyokban rejülő többféle okból nem bizonyult lehetségesnek. Az előadottak következtében *nincs módomban* hozzájáruláshoz adni ahhoz, hogy a kir. közjegyzők által kibocsájtott idézések külföldön általában, vagy egyes külföldi államokban posta útján kézbesíttessenek, sem pedig ily értelmű rendeletet a fennálló nemzetközi egyezmények és megállapodások ellenére ki nem bocsájthatok“.

A magánmunkálkodó községi jegyzők. Ennek a közlönynek hasábjain igen sok alkalommal rendeztünk szemléltető bemutatást a községi jegyzők magánmunkálati tevékenységéről. A közölt sok jogi csodabogár mellett is különös figyelmet érdemel az a szerződés, amelyet az alábbiakban egész terjedelmében közlünk s amelyet egy 4000 lakossal bíró nagyközség főjegyzője szerkesztett s első helyen tanúként alá is irt. Az érdekes szerződés szövege a következő :

„Adásvevési Szerződés. Mely egyrésztől Id. Erdélyi Péter, Ifj. Erdélyi Péter, *néhai* Erdélyi József, *néhai* Erdélyi István, Magyarbánhegyesi lakosok mint eladók, másrésztől pedig Gál István és neje Turák Mária battonyai lakosok mint vevők között alulírt napon a következő feltételek mellett kötöttett :

1.) Fentnevezett eladók eladják ezennel örökre és visszavonhatatlanul Magyarbánhegyes község 312. számú telekkönyvi betétben A. I. 1, 2 sor, 422. 423. hrszám alatt felvett beltelkes házukat tehermentesen P. 1.000 azaz Egerpengőért, kialkudott árért fentnevezett vevőknek olyképp, hogy az összes telekkönyvi, átírási, bélyeg- és átruházási illetéket és költségeket a vevők, fizetik.

2.) Nevezett vevők a fenntebb leírt birtokot a fent kitett vételárért átveszik, mely vételárat azonnal készpénzben kifizetik jelen okirat aláírásakor, mit vevők jelen okirat aláírásával elismerik, így az eladók az ingatlant teljesen tehermentesen a vevők javára és a 1kvi átírással alkalmassá tették.

3.) Vevők a megvett birtoknak mai napon lépnek birtokába és ez időtől huzzák annak minden hasznát, de viselik 1932. év január 1-től minden terheit s így az adót, mely a 70 sz. birtokív szerint van kivelve.

4.) Az eladók feljogosítják a vevő feleket, hogy a tulajdonjogot az 1.) pontban leírt birtokra minden további kikérdeztetés nélkül telekkönyvileg bekebeleztesse.

A jelen adásvételi jogviszonyból származó mindennemű peres kérdés eldöntésére alávetik magukat a battonyai kir. Járásbíróság illetékességének.

Mely szerződés 2 példányban kiállított, előttünk anyanyelvünkön megmagyaráztatott, ekként teljes átértés és elfogadás után a jelen volt tanúk előtt általunk aláíratott, illetve kézjeggyel ellátott. Kelt Magyarbánhegyes.

1932. május 2. id. Erdélyi Péter sk., ifj. Erdélyi Péter sk. eladók., Gál István sk., † Gál Istvánné sz. Turák Mária kézjegye vevők néviró Maurer Ferenc sk. Előttünk: Herman Gyula sk., Márk Ferenc sk.“

Nem tartalmaz tehát ez a szerződés mást, csupán azt a kis bagatel jogi abszurdumot, hogy a jegyző előtt, már legalább is a szerződés szövege szerint néhai emberek kötöttek adásvételi szerződést. A szerződést azonban nemcsak hogy megkötötték, de a telekkönyvi hatósághoz be is nyújtották s a vonatkozó kérvény következtében a battonyai kir. járásbiróság tkvi hatósága a következő végzést hozta:

„A battonyai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóságtól. 5075/1932. tk. szám. Kérvénye Gál István és neje Turák Mária battonyai lakosoknak, mint vevőknek, id. Erdélyi Péter, ifj. Erdélyi Péter, néhai Erdélyi József, néhai Erdélyi István magyarbányai lakosok, mint eladók ellen a tulajdonjog bekebelezése iránt a 312. sz. betétre vonatkozólag.

Végzés.

A telekkönyvi hatóság a kérelmet feljegyzés mellett elutasítja, mert eladóként néhai Erdélyi József és néhai Erdélyi István is szerepel, már pedig elhalt személyek adásvételi szerződést nem köthetnek. Battonya, 1932. évi május hó 15. napján. Dr. Bercse sk. kir. járásbíró.“

A telekkönyvi hatóság túlzott előzékenységgel még ki is tanítja a jegyzőt arra nézve, hogy elhalt személyek szerződést nem köthetnek. Ilyen baklövést produkál az az illetékes köröktől agyonvédett jegyzői magánmunkálati tevékenység, amely a fenti élenken beszélő példából megállapíthatóan nem a falu és a kisemberek érdekeit, de éppen azok baját és kárát szolgálja, mert hogy kétség nem igen lehet afelől, hogy az illető jegyző a fentiekben közölt és részben a másvilágon kötött szerződésnek és a telekkönyvi kérvénynek költségeit a feleken szépen bevasalta.

Más. Az egerszóláti községi jegyző készítette, illetve követte el az alábbi szerződést:

„Ajándékozási szerződés. Mely egyrésztől Nagy Mihály (nős volt Mező Rozállal) egerszóláti lakos, másrésztől pedig Nagy András egerszóláti és Mezei Jánosné szül. Nagy Julianna kerecsendi lakosok, mint ajándékozottak között a következő feltételek mellett jött létre: 1. Ajándékozó ezennel ajándékba adja örökre és visszavonhatatlanul Egerszólát község 674 számú telekkönyvi betétben A. I. 4—12. sorszám alatt felvett ingatlanokból öt megillető $\frac{3}{6}$ részbeli illetőségét Nagy András egerszóláti lakosnak $\frac{7}{10}$ részben; Mezei Jánosné szül. Nagy Julianna kerecsendi lakosnak $\frac{3}{10}$ részben, valamint az Egerszólát község 636. számú telekkönyvi betétben A. I. 2—4. sorszám alatt felvett ingatlanokból öt megillető $\frac{6}{36}$ részbeli illetőségét Nagy András egerszóláti lakosnak $\frac{3}{36}$ részben, Mezei Jánosné szül. Nagy Julianna kerecsendi lakosnak $\frac{3}{36}$ részben. 2. Ajándékozó kijelenti, hogy megajándékozottakat azért kívánja a fent körülírt ingatlanokkal az ugyancsak ott feltüntetett arányban

megajándékozni, mert ezen ajándékozás tárgyát képező ingatlanokat jóformán András fiam munkájából származott jövedelmemből vásároltam s így a fenti arányban annak tulajdonjoga őt illeti meg. András fiam több, mint 30 éve öregségemben gondosan ápol, élelmez, ruházattal és lakással ellát s gyermeki kötelességének mindig a legtapintatosabban tett eleget, viszont Mezei Jánosné szül. Nagy Julianna kerecsendi lakos leányom szintén gyermeki szeretettel vett körül, ő is hozzájárult az utóbbi időben gondos ápoláshoz s ezért őt a fent körülírt vagyonomból az ugyancsak ott feltüntetett arányban kívánom megajándékozni. Nagy Flórián (nős Homonnai Ilonával) demjéni lakost fiamat vagyonomból azért zárom ki teljesen, mert fenti ingatlanom megszerzéséhez sem pénzből, sem munkával nem járult hozzá, soha nem viseltetett irányomban gyermeki tisztelettel és már több éve, valamint most is midőn már napjaim meg vannak számolva teljesen magamra hagyva nem törődik velem. 3. Ajándékozottak a szerződés 1. pontjában körülírt ingatlanokat mély tisztelettel és köszönettel elfogadják és kötelezik magukat, hogy mint a múltban is úgy a jövőben is az ajándékozóval szemben a legnagyobb tisztelettel fognak viseltetni, ápolásáról, gondozásáról, élelmezéséről, ruházatáról, lakásáról, betegségében gyógykezeléséről, halála után pedig tisztességes eltemetéséről ők fognak egyforma arányban gondoskodni. 4. Ajándékozó kijelenti, hogy unokája részére és pedig névszerint Mezei Julianna egerszóláti lakosnak az egerszóláti 674. számú telekkönyvi betétben A. I. 4—12. sorszám alatt felvett ingatlanokból András fiamnak ajándékozott $\frac{7}{10}$ részbeli jutalékra abban az esetben, ha férjhez menne, vagy András fiammal összeférni nem tudna s különlésre volna kényszerülve $\frac{2}{10}$ részbeli jutalék tulajdonjogilag illesse meg, mely kikötmény telekkönyvileg is feljegyeztessék. 5. Ajándékozó az 1. pontban írt ingatlanok tulajdonjogának ajándékozottak javára leendő telekkönyvi bekebelezési engedélyt, — a 3. pontban, valamint a 4. pontban feltüntetett kötelezettségek és azon korlátozásnak, hogy az ingatlanokat Nagy Mihály (nős volt Mező Rozállal) életében sem el nem idegeníthetik, sem meg nem terhelhetik, telekkönyvi feljegyzése mellett, — ezennel megadja; utóbbiak pedig a telekkönyvi bekebelezés kérvényezésével és annak kapcsolatos egyéb teendőivel, különösen a jelen okiratnak illetékezés céljából kívánt, valamint a gyámhatósági jóváhagyás céljából való bemutatásával Egerszólát község vezető jegyzőjét megbízzák, a felmerült költségek és törvényes határozmányok szerinti munkadíj kiegyenlítésére magukat kötelezik. 6. Ajándékozottak az 1. pontban írt ingatlanoknak a mai napon lépnek birtokában s ez időtől kezdve huzzák annak minden hasznát, de viselik is minden terhét, így az ingatlant terhelő együttesen kezelt adókat nemkülönben a jelen szerződés után kirovandó jogilletéket is. 7. Az ajándékozás tárgyát képező ingatlanok forgalmi értékét, úgy az ajándékozó, mint az ajándékozottak 2.500 Pengő, azaz kétezeröttszáz pengőre értékelik. Mely ekként kötött ajándékozási szerződés felolvasás után megmegyaráztatott s mint a szerződő felek akaratával mindenben egyezőt elfogadva aláírták. Egerszólát, 1932. február 23. Nagy Mihály k. x. v. ajándékozó. Nagy András k. x. v. Nagy Julianna s. k. 16. évet betöltött kiskorú; Mezei Julianna k. x. v. ajándékozottak. Előttünk: Hreblay Miklós s. k. tanu, okiratszerkesztő, magyarázó és néviró. Vágásy János s. k. tanu.

Alólirottak, mint erre különösen is felkért jelen ajándékozási szerződési tanuk, ezennel bizonyosságot teszünk arról, hogy az általunk személyesen ismert

Nagy Mihály (nős volt Mező Rozállal) egerszóláti lakos ezen a mi együttes és folytonos jelenlétünkben megírt és az ajándékozó által értett magyar nyelven felolvasott és megmagyarázott ajándékozást teljesen ép ésszel és tiszta elmével, minden rábeszélés és befolyás nélkül az ő végakarata kifejezőjének elismerte, illetve kijelentette és ezen ajándékozási szerződést írni nem tudván, a mi együttes és folytonos jelenlétünkben saját keze keresztvonásával ellátta. Egerszólát, 1930. február 23. Kiss János s. k., Kis István s. k., Vágásy János s. k., Hreblay Miklós s. k. Hreblay Miklós s. k. v. jegyző.

A szerződés szövegéből megállapíthatóan az atya az egyik gyermekét vagyonából kizárja, mert az ingatlan megszerzéséhez az munkájával hozzá nem járult és atyjával szemben tiszteletlenül viselkedett. A jegyzői jogi felfogás szerint, mindez kitagadási ok! A szerződésben a kiskorú unoka részére is van feltételes juttatás, a szerződést azonban gyámhatósági jóváhagyással el nem látták, illetékkiszabás végett be nem mutatták s a telekkönyvi hatósághoz sem terjesztették be, aminek oka úgylátszik az volt, hogy a jegyző a szerződést, amint erre a záradékból is következtetni lehet, végrendelettel minősítette át, illetve óhajtott átminősíteni. Az ajándékozó ingatlanaira vonatkozólag az örökösödési eljárást lefolytatták s ennek rendjén az ingatlanokat a szerződésben foglaltakkal szemben a három gyermeknek egyenlő arányú tulajdonába adták át. A szerződés negyedik pontjában megajándékozott unoka a részére biztosított ingatlanjuttalék tulajdona iránt pert indított s ennek rendjén került elő az ajándékozási szerződés, amelyet, amint utólag kiderült, a községi jegyző azért nem érvényesített, mivel annak kötésekor az örökhagyó már nem volt teljesen beszámítható állapotban. A feleknek a szerződés után természetesen jelenlős illetékbírságot s a perrel kapcsolatosan egy csomó perköltséget kell majd viselniök a községi jegyzői magánmunkálati jogosítvány nagyobb dicsőségére.

E helyütt kell örvendetesen megemlékeznünk arról, hogy a budapesti ügyvédi kamara legutóbbi közgyűlése a jegyzők magánmunkálatainak megszüntetése érdekében országos akció megindítását határozta el. A közgyűlésen statisztikai adatokból hivatalos megállapítást nyert, hogy az ország 3000 nagyközségében nincsen ügyvéd, ezeknek a községeknek lakossága szabad prédája a községi jegyzők magánmunkálati tevékenységének. A közgyűlésen elfogadott indítvány szerint a magánmunkálati jogosítvány közérdekből való megvonása 3000 ügyvéd megfelelő elhelyezkedését tenné lehetővé s ezáltal a jogbiztonságot természetesen jelentősen fokozná. A magyar közjegyzői kar a jegyzői magánmunkálatok

megszüntetése érdekében évek óta szintén állandó küzdelmet folytatván, a maga részéről a budapesti ügyvédi kamara ezirányú akciójához örömmel csatlakozik.

Az életbiztosítási összeg, mint tárgyalási díjatalány alap. Többször megemlékeztünk már arról a kérdéssel, hogy a díjrendelet helyes értelmezése szerint az életbiztosítási összeg is hozzászámítandó a tárgyalási díjatalány alapját képező hagyatéki vagyonhoz abban az esetben, ha a tárgyalás keretébe az életbiztosítási összeget is bevonták, ami abban az esetben rendszerint meg is történik, ha kedvezményezetteként általánosságban az örökösök vannak megnevezve. Közöltük azt is, hogy a nyilvánvaló indokok ellenére több hagyatéki bíróság az életbiztosítási összeget a tárgyalási díjatalány alapját képező hagyatéki vagyone értékhez hozzá nem számította s a megfelelő díj megállapítását mellőzte. Ekként rendelkezett a soproni kir. járásbíróság is Pk. 10.271/2/1932. számú végzésével, amely ellen az érdekelt közjegyző felfolyamodással élt, aminek következtében a soproni kir. törvényszék Pkf. 2/9/1933. számú végzésével hagyatéki bíróság végzését részben megváltoztatta s az örökösöket az életbiztosítási összegnek megfelelő további díj megfizetésére kötelezte. A felfolyamodási bíróság végzésének helyes megokolása a következő: „A 60.600/1926. I. M. sz. rendelet 24. §-ának 11.2. bekezdése szerint a közjegyzői díj kiszámításának alapja a tárgyalás alá vont hagyatéki vagyonnak a terhek levonása nélkül mutatkozó leltári értéke. Igaz ugyan, hogy az életbiztosítási összeg nem tekinthető hagyatéknak, ha azonban az örökösök bármiféle okból tárgyalás alá vonják az életbiztosítási összegeket is és azok felosztása tekintetében rendelkeznek, azt már tárgyalás alá vont hagyatéki vagyonnak kell tekinteni abban az értelemben, hogy a tárgyalási díjának kiszámításánál a rendelet értelmében figyelembe kell venni. A hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyvből kitűnik, hogy az örökösök képviselője előadta, hogy a biztosításoknál a kedvezményezettek személy szerint megnevezve nincsenek, — amit egyébként igazol a biztosító társaságoknak értesítése is — az örökösök igénye tehát ezekre megállapítandó. E szerint tehát az örökösök az életbiztosítási összegeket tárgyalás alá vonták. Ugyancsak a hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a kir. közjegyző számbavette az örökhagyó életbiztosítási kötvényeit, azok tehát pótlólag leltározott értékeknek tekintendők. Megállapítható továbbá a hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyvből, hogy az örökösök nemcsak a hagyatéket tévő ingatlan és ingó vagyonra, hanem az életbizto-

sítási összegekre vonatkozólag is osztályt létesítettek, amely szerint a hagyatéki vagyont és az életbiztosítási összegeket, az egyik örökös 10.000 P kiházasításának beszámítása mellett, az örökösök egyenlő arányban öröklik, illetve veszik át, vagyis az életbiztosítási összegeket az örökösök, mint kedvezményezettek nem egyenlő arányban kapják, hanem az egyik örökös az előre kapott értéket az életbiztosításból neki járó összegbe is beszámítani tartozik. Ebből tehát kitűnik, hogy az érdekeltek az életbiztosítási összegeket nemcsak tárgyalás alá vették, hanem azoknak tárgyalás alá vonására, egyrészt az örökösi minőség igazolása végett, másrészt pedig az osztály létesítése végett is szükség volt s azokra vonatkozólag az örökösök valóban osztályt is létesítettek. Ezek az életbiztosítási összegek tehát, habár általában, szoros értelemben nem is tekinthetők hagyatéki vagyonnak, mint a jelen esetben indokoltan tárgyalás alá vont vagyon az idézett rendelet értelmében a közjegyzői díj kiszámításánál figyelembe veendő, téves tehát az első bíróság végzésének az az intézkedése, hogy a kir. közjegyző díjának megállapításánál az életbiztosítási összegeket figyelmen kívül hagyta, miért is a végzést meg kellett változtatni és a kir. közjegyző díját és költségét 228 P 21 f. helyett, a helyesen felszámított 319 P 86 f.-ben kellett megállapítani“.

A kir. közjegyzőhelyettesek országos egyesületének közleményei. Közgyűlés. Az egyesület 1933. évi április hó 22. napjának délutáni 6 órakor tartja évi rendes közgyűlését, amelyre az egyesület tagjai és az egyesület ügyei iránt érdeklődők ezúton meghívotnak. A gyűlés helye Budapest VI. Andrassy-út 50. (Kir. közjegyző iroda I. emelet.) Tárgysorozat: Évi jelentés. Zárszámadás. Tisztújítás. Esetleges indítványok; ez utóbbiak dr. *Antalfy-Zsiros* Aladárhoz küldendő be a fenti címre. *Kinevezések.* A pályázatok lejártá után, évek hosszú sora óta, félve vettük kezünkbe a hivatalos lapot, sokszor oly szomorú meghurcolásunk útjának mérföldköveit. Dr. *Velsz* Elemér kinevezésével a sötétség kárpítja felhasadni látszott, míg az e hónapi két újabb kinevezés ismét megcsillogtatta a jövő boldogabb útját. Két öreg társunk életének sajkája jutott révbe a munka és szorongatás hullámveréséből. Dr. *Mándy* András 14 éves helyettesi és másfélévi jelölti gyakorlat után Hajdunánásra, dr. *Petrán* József pedig 13 évi helyettesi gyakorlat után Tamásiba neveztetett ki kir. közjegyzővé. Mélységes hála és hódolat jár érte az igazságügyminiszter Úr Önagyméltóságának, mert kiragadott bennünket abból a tespedésből, amelyet a

sivár jövő állandó szemlélete okozott. Szívből jövő köszönetünk azoknak, a fenkölt lelkű jóakaróinknak, akik igazságos ügyünket szívük egész melegével s befolyásuk minden súlyával támogatták. (A. Zs. A.)

Az Országos Magánbetegsegélyző Egyesület felhívása. Az Országos Magánbetegsegélyző Egyesület a közjegyzők országos egyesületének elnökségéhez megkeresést intézett, amelyben a közjegyzőket az egyesületbe való belépésre felhívja. Az egyesület a szabad-orvosválasztás elve alapján tagjait mindennel ellátja, ami a betegség és gyógykezelés körül szükséges, amivel szemben a tagdíjak olyan csekélyek (nőtlen tag havi 10 P, nő 14 P, családos 16 P), hogy a hivatalos betegsegélyző pénztárak járulékein jóval alul maradnak, annak ellenére, hogy kórházi ápolás helyett tagjai részére szanatóriumi ápolást biztosít. Részletes felvilágosítással és prospektussal szolgál az Országos Magánbetegsegélyző Egyesület, Budapest, VIII. Vas-utca 17.

Helyreigazítások. E közlőny múlt év december havában megjelent névjegyzékre vonatkozólag az alábbi helyreigazításokat közöljük: *Tarajossy* Sándor dr. bácsalmási kir. közjegyző hadviselt Károly-csapatkeresztes tartalékos honvédhuzár százados, aki a bácsalmási I. közjegyzői állást tölti be, a másik bácsalmási közjegyzői állást rendszeresítették ugyanis későbbben. — *Jármy* Béla dr. jelenleg sátoraljaujhelyi kir. közjegyző szintén tartalékos honvédhuzárfőhadnagy, aki különben 1910—18-ig volt orsz. képviselő, 1920—22-ig főispán s 1929. évi október 23. napján történt közjegyzői kinevezését megelőző hét éven át ügyvédi tevékenységet folytatott.

Rendeletek:

1290/1933. M. E. sz. A külfölddel szemben fennálló egyes tartozásoknak pengőértékben való befizetéséről szóló 6900/1931. M. E. számú rendelet módosítása, kiegészítése és hatályának újabb meghosszabbítása.

1210/1933. M. E. sz. Az aranyban teljesítendő fizetésekről szóló 410/1932. M. E. számú rendelet kiegészítése, módosítása és hatályának újabb meghosszabbítása.

1360/1933. M. E. sz. A kamatilleték felemeléséről és az osztalékilleték rendkívüli pótlékának emeléséről.

1390/1933. M. E. sz. Az egyenesadók után fizetendő rendkívüli pótlékok és egyes adótételek felemelése.

19100/1933. P. M. sz. Az idegen államok pénznemeiben megállapított értékeknek az illetékek, továbbá a fényüzési és az általános forgalmi adó megállapítása szempontjából pengő értékre történő átszámítása.

1300/1933. M. E. sz. A lakásügyi korlátozások megszüntetése.

5798/1933. I. M. sz. Budapest székesfőváros V. kerületében rendszerezett közjegyzői állások egyikének megszüntetése.

18000/1933. P. M. sz. A jövedelem és vagyonadó 1933. évi kivetése.

450/1933. P. M. sz. A külfölddel szemben fennálló egyes tartozásoknak pengőértékben való befizetéséről szóló 6900/1931. M. E. számú rendeletben megszabott letételi köteleesség mérvének megállapítás.

Jogi és illetékügyi irodalmi szemle.

Magyar Jogi Szemle. (XIV. évf. 3 szám.) Az érdekes cikkek sorozatát Oszwald István dr. a Kuria ny. másodelnökének gróf Apponyi Albert felett a jogászegylet igazgató választmányának ülésén tartott emlékbeszéde vezet be. A bünvádi eljárás gyorsítása címen Szolnok Jenő kuriai bíró, a felhívási vitához címen Barta Jenő dr. budapesti ügyvéd irtak e számban többek között cikket, amelyek után a kritikai szemle, előadások, irodalom rovatok közleményei következnek. Önálló mellékletekként hozza e szám a különböző joggyakorlati esetgyűjteményeket.

Jogtudományi Közlöny. (LXVIII. évf. 8-12. szám.) Háború és jog címen a közlöny 8, 9. és 11. számaiban Vámbéri Rusztem dr. felelős szerkesztőnek nagyértékű tanulmánya, a 10. és 12. számokban pedig Medvigy Gábor dr. budapesti ügyvédnek a közigazgatás reformjáról írott cikke jelent meg. Önálló cikkeket irtak még a fent jelzett 5 számban Teller Miksa dr., Schuster Rudolf dr., Nádas László dr., Csipkay E. Andor dr., Sztéhlo Dezső dr., König Endre dr., Márer László dr., Hajnal Henrik dr., Kende Ernő dr., Schaffer István dr., Berczel Aladár dr., és Löw Tibor dr. Minden szám melléklapjaként megjelent az ügyvédi közlöny és külön a különböző döntvénytári füzetek.

Ügyvédek Lapja. (L. évf. 1. szám) E lap vezető helyén közli Juhász Andor dr.-nak, a kir. Kuria elnökének évnyitó beszédét. Folytatólag cikkeket irtak e számba Schäffer Adorján dr., Kun Ferenc dr. és Dombovári Géza dr. budapesti ügyvédek. A számmal együtt megjelent a jogesetek című külön melléklet is.

Polgári Jog. (IX. évf. 3 szám.) Proszwimmer Béla dr. folytatja e számban „Denegatio” című cikkét, amelyben a külföldi követelések és fizetési eszközök tekintetében a Nemzeti Bank részére biztosított hatáskört teszi bírálat tárgyává. Ugyanezzel a kérdéssel foglalkozik ifj. Nagy Dezső dr. folytatólag közölt cikke. A Joggyakorlat rovatban Hajnal Henrik dr. foglalkozik a kir. Kuria újabb házassági perjogi gyakorlatával, amelyet a házasság lehető fenntartásának legfőbb nézőpontja ural. Különböző gyakorlati kérdésekkel foglalkozó cikkeket irtak még ebbe a számba Vályi Lajos dr., Huppert Leó dr., Böhm Ferenc dr., Vági József dr., Auerbach J. dr. berlini közjegyző és mások. Ügyvédi szemle és Irodalom rovatok és a Közgazdaság és Pénzügy, Esettár és Jogszabály gyűjtemény című mellékletek érdekes közleményei tarkítják még ezt a számot.

Notariats Zeitung. (A csehszlovákiai német közjegyzők lapja 13. évf. 3 szám.) E szám tartalma: Bemerkungen zur Anfechtungserkundigung. Zur Unterhaltsanspruch des überlebenden Ehegatten nach § 79) a. b. G. B. Mitteilungen des Vereines. Bücher und Zeitschriftenschau.

Ceské Právo (Cseh jog) (A csehszlovák közjegyzők egyesületének hivatalos lapja, XV. évfolyam 1-3. szám.) Az újév küszöbén. — Dr. Kunze: A fel-folyamodás idejéről a 100/31. számú perenkivüli eljárási törvény szerint. — Dr. Vavrouch: A telepes. — Dr. Hybl: Optkv. 139 §-a és az illetékpraxis. — Dr. Hanna O.: Néhány megjegyzés és megfontolás az Optkv. 1253 §-a szerinti negyedhez. — Telekkönyvi ügyekben a személyazonosság megállapítása. — Vavřinek F. Spinoza államfilozófiája. — Telep és fizetési hely. — Dr. Škula L. A hitelezők összehívása és kifogás, hogy a hagyaték nem elegendő. — Dr. Škula L. aláíráshitelesítése a hagyatéki ügyeknél a meghatalmazáson. — Dr. Hybl: A perenkivüli eljárási pátens 29. §-ának praktikus használatához.

Csehszlovák jog (magyar nyelvű jogi, államtudományi és pénzügyi szak-Lap XIII. évfolyam 1-11. szám.) Dr. Fajnor Vladimír: Bíró és ügyvéd, a slovenskói jogászegylet kassai osztályának alakuló közgyűlése alkalmával tartott előadás. — Reichart Ernő dr.: A végrehajtási eljárás egyes rendelkezéseinek megváltoztatásáról és kiegészítéséről, továbbá az árverési visszaélések büntetőjogi üldözéséről szóló új törvény. — Garay Sándor dr.: A legfelsőbb közigazgatási bíróság döntése nemesek és honoráciorok közszerzeményének kérdésében (egy pénzügyi esettel kapcsolatban a legfelsőbb közigazgatási bíróság 1932. november 25-én meghozott 1488/32. számú döntésével kimondotta, hogy a Szlovenskón érvényes és a Csehszlovák Köztársaság 1918. december 10-én kelt 61. számú törvény 1 §-val és az 1920. február hó 29-i 121. számú törvény 106. §-val megváltoztatott magánjog szerint az örökösök özvegyének minden esetben joga van a közszerzeményre, megkülönböztetés nélkül, hogy nemesnek, vagy honorácioroknak az özvegye-e.) — Hegedűs Gyula dr. és Fe. dr.: Az ügyvédség helyzetéhez. — Springer Zoltán dr.: Néhány kritikai észrevétel az új végrehajtási novellához. — Farkas József dr. a motoros járművekkel való szállításhoz szóló új törvény. — Uhlig dr.: Az ügyvédség helyzete. — Törvényjavaslat a közszükségleti tárgyak árainak állami felügyeletéről. — A szlovenszkói ügyvédszövetség által létesített ügyvédbiztosítás mai állása. Kb. dr. Riadó. — Ej. dr. Mezőgazdasági munkások deputát lakásának házbéradó mentessége. — Ziegler Ernő dr.: Zsebfoglalás Szlovenskón és Kárpátalján. — Dr. TH. az illetékek és egyéb szolgáltatások némely alapszabályainak megváltoztatásáról és kiegészítéséről szóló törvényjavaslathoz. — Dr. TH.: Ügyvédi kérdések. — Péchy Pál: Szemelvény a kisebbségi nyelvhasználati jog köréből. — Péchy Pál: fundusinstruktus tekinthető-e ingatlan tartozékának. — Dr. Salamon Kálmán: A végrehajtási törvény 98. §-nak különböző interpretálása. — Hozzászólások Dr. Hanvay Lajos ügyvéd örökösödési jogesetéhez I—IX. — Dr. Hertsko Jenő: Biztosító társaságok által térített összegek elszennvedett jégkárért nem képeznek adóköteles jövedelmet. — Joggyakorlat: Polgári ügyek. — Kereskedelmi Jog. — Polgári perrendtartás. — Végrehajtási eljárás. — Büntető ügyek. — Állásközvetítés.

Právní obzor: (Jogi szemle a szlovenszkói jogászegyletnek szlovák és cseh nyelvű hivatalos lapja 1-5. szám.) Lapajne dr. laibachi egyetemi tanár: A jugoszláviai polgári jog fejlődése és mai szabályozása. — Dr. Hexner: Adalék a részvénytársaság törvényes képviselőjéhez. — Dr. Floreán: Az összehasonlító jog nemzetközi kongresszusa Hágában 1932. — Dr. Očenášek: A magzatelhajtási törvény szövege. — Dr. Stajgr: Az 1/1933. sz. végrehajtási novellához megjegyzések. — Dr. Ferényi: Az állami földbirtokhivatal hozzájárulásával fogana-

tosított ingatlanátruházásokról. — Dr. Šlapák: Szükséges-e a katonai előjárók és fellebbvalók becsületének védelmét szabályozni alárendeltségi (subordinációs) szempontból, vagy pedig becsületvédelmi szempontból. — Dr. Vojáček: A szabadalmi törvényhozás egységesítése a szláv államokban. Meghívó a szláv államok jogászainak Bratislava-Pozsonyban 1933. szeptember 8-10-től megtartandó első kongresszusára. — A program szerint tárgyalás alá kerül a kötelmi jog egységesítése Dr. Longchamps de Berier lemergi egyetemi tanár referálásában, — a házassági jog egységesítése Perič dr. belgrádi tanár jelentésében, a folyami hajókra való zálogjog Dr. Subbotič belgrádi külügyminiszteri tanácsos által, a váltójog Dr. Sulkowski poznańi egyetemi tanár referálásában, — az állampolgárság és illetőségi jog megszerzése a szláv államokban Dr. Ehrlich lemergi tanár által, — a bírósági közigazgatás Dr. Stajnov sófiai egyetemi tanár jelentésével, — a szláv államok gazdasági együttműködése Dr. Štangler prágai miniszteri tanácsos által, a szláv jog történetének közös alapja Dr. Kutrzeba krakói egyetemi tanár útján, — az államnak az egyházhoz való viszonya a szláv államokban Dr. Cankov sófiai egyetemi tanár útján, és a tulajdonjog korlátozásának határai Drbohlav dr. bratislavai bírósági főtanácsos referálásában. Csatolva van ezenkívül az összehasonlító jogi műszótár csehszlovák, lengyel, jugoszláv, bulgár és orosz nyelven a 148-171-ik oldalakon. — A legfelsőbb bíróság döntései magánjogi, büntetőjogi és közigazgatási ügyekben és a legfelsőbb bíróság elvi határozatai.

Notariats Zeitung. (Az osztrák közjegyzők lapja 75. évf. 3. szám.) E kiválóan szerkesztett közjegyzői szakközlöny március havi száma is a következő gazdag tartalommal jelent meg: Über die Nothwendigkeit der oesterreichischen Verlassenschaftsabhandlung. Skalagebühr von Schuld aner kennungen. Stempelung von Löschungquittungen. Eine strittige Formal frage zur Eigentümerhypothek. Über die Einverleibung der Beschränkung des Eigentumsrechts. Kaufvertrag mit Schenkungsgebühr. Radicierte und verkaufliche Generbe. Über die äussere Form der Erklärung des letzten Willens von nicht Vollsinnigen. Entscheidung des Oberlandesgerichtes Wien stb.

Illetékügyi Közlöny. (VIII. évf. 3. szám.) A konzuli illetékek címen Andreasz István dr. irt vezető cikket e számban, amely folytatólag a szemle, illetékügyi rendeletek, joggyakorlatok és szerkesztői üzenetek című rovatok közleményeit hozza. A joggyakorlat rovatban a közigazgatási bíróság több érdekes döntését ismertetik, így a 7719/1932. számú, amely szerint a másodsorban fizetésre kötelezettől az illeték nem követelhető, ha a kincstárnak a kiszabáshoz, vagy a behajtáshoz való joga az elsősorban fizetésre kötelezettel szemben már elévült. A 17657/1928. számú ítélet szerint a közjegyzői okiratba foglalt, halálesetre szóló ajándékozási szerződés csupán örökösödési illeték alá esik, attól tehát ajándékozási illetéket követelni nem lehet s így az örökség megnyitása előtt a szerződés alapján illetékfizetési kötelezettség be nem állott. A 20387/1930. számú ítélet szerint a haszonélvezeti jognak más ingatlanra vonatkozólag fennállott haszonélvezeti jog törlése ellenében való bekebelezése tárgyában kiállított engedélytől ajándékozási illeték nem követelhető. A 12645/1932. számú ítélet szerint ha az ingatlannal megajándékozott gyermek utóbb azt bizonyítja, hogy az ajándékozott vagyont testvérenek teljesítendő szolgáltatás kötelezettségével terheltlen kapta, a testvér részére teljesített

szolgáltatás értékétől a visszterhes vagyonátruházási illetéket a kincstár utólag is jogosult követelni. A 23579/1930. számú ítélet kimondja, hogy a szülők a vételárhoz hozzájárultak, aminek fejében annak haszonélvezetét kapják, a vételi illetéket felül a haszonélvezeti jog értékétől az ajándékozási illeték nem követelhető. Az 1263/1933. számú ítélet megállapítja, hogy ha a bírói letétként kezelt árverési vételár tömegből való pénzfelvételt igazoló vétbizonyítvány állandó és nem százalékos okirati illeték alá esik.

Joggyakorlat.

39. A *szerezést* azon címen, hogy házastársak ügyletét is tartalmazza, *megtámadni* csakis a házastársak jogosultak, rajtuk kívül álló személynek ilyen megtámadási joga nincs. (K. P. I. 2673/1932.)

40. Az *özvegyi jogról való lemondás* jogérvényessége alak-szerűséghez kötve nincs s a perenkívüli hagyatéki eljárást szabályozó 1894. évi XVI. t.-c.-nek az a rendelkezése, hogy az özvegyi jog csak a 66. §-ban meghatározott előfeltételeknek fennforgása esetén hagyható figyelmen kívül, a peres eljárásra nem vonatkozik. (K. P. I. 2957/1930.)

41. A *törvényes örökösödés* jogcímén fellépő oldalági örökösnek a korábbi végrendelet megtámadása nélkül nincs kereseti joga az özvegy javára alkotott későbbi végrendelet megtámadására még abban az esetben sem, ha a hagyatéki vagyontárgyak között olyan is van, amely ági eredetű. (K. P. 3750/1930.)

42. Örökgyó végrendeletében fia után ennek feleségét rendelte ki *utóörökösül*. A házasságot a feleség hibájából az örökség megnyitása után felbontották, amire tekintettel azt kell feltenni, hogy örökgyó az utóörökösrendelést ebben az esetben nem tette volna meg, azt tehát hatálytalanítani kellett. (K. P. I. 2174/1932.)

43. A *kötelesrész* kiszabásánál az örökgyó vagyonának az öröklés megnyitakor, illetve — ajándékozás esetén — annak az ajándékozáskor volt értékét alapul venni és a kötelesrészt ennek az értéknek megfelelő hányadában kell megállapítani.

Ez a szabály azonban csak a rendes gazdasági és forgalmi viszonyokra vonatkozik, de nem alkalmazható akkor, ha az öröklés megnyitástól illetve az ajándékozástól addig az időpontig, amikor a kötelesrészt ki kell adni, a kötelesrész kiszabásának alapjául szolgáló vagyontárgyak értéke az általános gazdasági

válság miatt aránytalanul nagy mértékben csökken, mert ebben az esetben az öröklés megnyitakor, illetve az ajándékozáskor volt érték alapján megállapított kötelesrészt is az alapul szolgáló vagyon értékcsökkenésének méltányos figyelembevételével megfelelően csökkenteni kell. (K. P. I. 5757/1930. és 5756/1930.)

A pazarlás egymagában nem *kitagadási* ok, hanem csak akkor, ha erkölcstelen életmóddal kapcsolatos.

A *kötelesrészt természetben* megítélni csak akkor lehet, ha az örökhagyó végrendeletében ekként intézkedett, vagy ha a felek a természetben való kiadásban megállapodtak. (K. P. I. 2603/1931.)

44. Az aki az adósért kezességet vállal oly módon, hogy akkor fizet, ha az adós fizetési kötelezettségének eleget nem tesz, nem tekintendő *kész fizető kezesnek*, habár kifejezetten ebben a minőségben vállalt kötelezettséget s habár a főadós tartozása kereskedelmi ügyletből származik. (K. P. VII. 5269/1930.)

Szerkesztői üzenet.

B. P. A közigazgatási bíróság beküldött 7828 1930. számú ítélete a fennálló jogszabályokat respektálja. Az 1920. évi XXXIV. t.-c. 21. §. 2-ik bekezdése szerint az adásvételi szerződések után járó vagyónátruházási illetékeknél az egyetemleges fizetési kötelezettség valamennyi szerződő felet, tehát úgy az eladót, mint a vevőt terheli. A 85. számú jogegységi elvi határozat szerint, ha a vevő az ingatlant másra ruházta át, az illetéket nem az új vevőtől hanem a régi eladótól kell követelni. Az ellen, hogy az adóhivatal az illetéket késedelmesen szabta ki s ez okozta azt, hogy az illeték az első vevőn behajtható nem volt, jogorvoslat, illetve semmiféle más lépés a feleknek rendelkezésére nem áll s a fennálló jog szerint az eladó károsodása csak azzal kerülhető el, ha maga ellenőrzi az illeték kirovását, befizetését, vagy biztosítását. — Ha az örökösödési eljárás az 1894. évi XVI. t.-c. 4. §-a alapján indul meg, mivel ennek alapfeltétele a 3 hónapi határidő letelte, illeték-bírságot már minden esetre kiszabnak. Ebben az esetben ugyanis az eljárás hivatalból indul meg s már az elmulasztott határidő után. Ebben a vonatkozásban tehát tényleg lényegtelen az, hogy a felek tettek-e illetékkiszabási bejelentést vagy, sem, mivel ha tettek, azt csak elkésve tehetők s ha nem tettek, annak súlyosbító jogkövetkezménye nincs.

292. **Csakis budapesti közjegyzői vagy ügyvédi irodában délutáni állást**, vagy otthoni írógépmunkát keres kitűnően gépelő perfekt **közjegyzősegédnő**, akinek budapesti közjegyzői irodában állandó délelőtti állása van. — Címe a kiadóban „*Gyors munkás*“ jelige alatt.

319. **Közjegyzőhelyettesi** állást keresek. Hét évi fővárosi és vidéki gyakorlattal, kitűnő bizonyítványokkal és németnyelvi jogosítvánnyal bírok. Igényeim szerények. Dr. Horváth Jenő Szentendre, Kossuth L.-u. 12.

325. **Ügyvéd**, vármegyei tb. t. ügyész, teljes munkaerő, nagy gyakorlattal, német, horvát nyelvtudással, állandó közjegyzőhelyettesi alkalmazást keres, vagy erre előjegyzést kér. Cím: Dr. Schneider Károly ügyvéd, Pécs Majorossy Imre utca 4. szám.

328. **Vérbeli közjegyzőhelyettes** nagy praxissal, iroda önálló vezetését vállalja. A német, szerb és tót nyelvet beszéli. Levelet „*Meg lesz elégedve*“ jeligré a kiadóhivatalba kér.

330. **Dunántúli megyei központban működő kir. közjegyző** cserélne az osztrák határhoz, vagy Budapesthez közelfekvő városi egyedüli közjegyzőséggel. Alföld is számításba jöhet. Cím a kiadóban.

331. Feltétlenül megbízható fiatal **közjegyzősegéd** — gép és gyorsíró — 3 $\frac{1}{2}$ éves közjegyzői irodai gyakorlattal katonai szolgálatának letelével április elsejére állást keres nagyon szerény fizetési igényekkel. Takács Béla Kecskemét, Ferencz J. laktanya.

332. Július elején való belépésre német nyelvtudással s közjegyzői gyakorlattal rendelkező fiatal, női **jelöltet**, vagy **kezdő helyettes** keresek. Cím a kiadóban.

333. **Közjegyző helyettesnek** ajánlkozom. Róm. kath. női len vagyok. Mint tapasztalt gyümölcskertész, főnökömnek megfizethetetlen egészségi tanácsokkal szolgálhatok. Benesoczki István dr. ügyvéd Nádudvar.

334. **Közjegyzőhelyettes** 28 évi közjegyzői irodai gyakorlattal, ebből 8 évi jelölt és helyettesi gyakorlattal — helyettesi állást keres kitűnő bizonyítványokkal. Német, szerb, tót nyelvtudással. Dr. lovag Gaszner Gyula, Szeged, Tisza Lajos-körút 14.

A lappal valamint az állásbetöltéssel kapcsolatos levelek, közlemények stb. a felelős szerkesztő címére (Budapest, VII., Thököly-út 95.) küldendők.

Apróhirdetés egyszeri közzétételének díja:

Alkalmazottat keresőknek 2.— P.
Alkalmazást keresőknek 1.— P.